

GAZETA UCZELNIANA

Miesięcznik informacyjny AM im. Piastów Śląskich we Wrocławiu,
rok XIII, nr 2 (126), listopad 2007

Akademia Medyczna otrzymała budynek przy ulicy Grunwaldzkiej nr 2

Trzydziestego października 2007 roku w Urzędzie Marszałkowskim we Wrocławiu, przed notariuszem Romualdem Borzemskim, Tadeusz Drab – działający w imieniu województwa dolnośląskiego jako wicemarszałek województwa dolnośląskiego, Patryk Wild – działający w imieniu województwa dolnośląskiego jako członek zarządu województwa dolnośląskiego, oraz Ryszard Andrzejak – działający jako rektor w imieniu Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, podpisali akt notarialny umowy darowizny działki zabudowanej, położonej we Wrocławiu przy ulicy Grunwaldzkiej nr 2 na rzecz Akademii Medycznej we Wrocławiu. Nieruchomość będąca przedmiotem umowy darowizny jest przeznaczona na cele związane ze statutową działalnością edukacyjną uczelni – Oddziału Analityki Medycznej Wydziału Farmaceutycznego.

Wartość przedmiotu darowizny wynosi 4 730 890,00 zł, w tym: wartość gruntu – 641 060,00 zł, wartość budynku – 4 089 830,00 zł.

fot. P. Golusik

Historia budynku przy ul. Grunwaldzkiej 2

Szkoła Technicznych Asystentek – bo taka była pierwsza nazwa byłego Medycznego Studium Zawodowego Nr 1 im. Ludwika Hirszfelda we Wrocławiu – powstała przy Wydziale Lekarskim Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu jako pierwsza w Polsce i na Dolnym Śląsku placówka dydaktyczna, kształcąca średnie kadry techniczne na potrzeby nauki i służby zdrowia.

Historia szkoły rozpoczęła się w kwietniu 1947 r., kiedy do Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej został zaproszony prof. Zygmunt Albert, kierujący Katedrą Anatomii Patologicznej, w celu przeanalizowania możliwości otwarcia przy Wydziale Lekarskim Uniwersytetu szkoły, która kształciłaby pracowników mogących służyć pomocą przy wykonywaniu prac naukowych i analiz lekarskich.

SZKOŁA TECHNICZNYCH ASYSTENTEK
przy Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Wrocławskiego
ul. Chałubińskiego 5 (Zakład Anatomii Patologicznej)

PRZYJMUJE ZAPISY NA ROK SZKOLNY 1947 / 48
w czasie od 11 do 23 sierpnia b. r.

Asystentki Techniczne są umysłowymi pracownikami pomocniczymi siłami lekarskimi. Wykonują one pod kontrolą lekarza analizy lekarskie, badania bakteriologiczne, histologiczne, zabiegi fizykoterapeutyczne, zdjęcia rentgenowskie i t. p.

NAUKA TRWA 2 LATA.
NAUKA I INTERNAT SĄ BEZPŁATNE.
DLA NIEZAMOŻNYCH PRZEWIDZIANE SĄ STYPENDIA.

WARUNKI PRZYJĘCIA: Wykształcenie w zakresie co najmniej t. zw. małej matury lub ukończenia równorzędnej szkoły, nieprzekroczony 30 rok życia, nienaganna przeszłość, dobre zdrowie.

DO PODANIA NALEŻY DOŁĄCZYĆ:

1. Świadectwo szkolne w oryginale,
2. Zyciorys własnoręcznie napisany,
3. Świadectwo urodzenia (metryka)
4. Świadectwo moralności (tylko dla tych kandydatek, które w ostatnim roku nie uczęszczały do szkoły),
5. Trzy fotografie.

DYREKCJA SZKOŁY

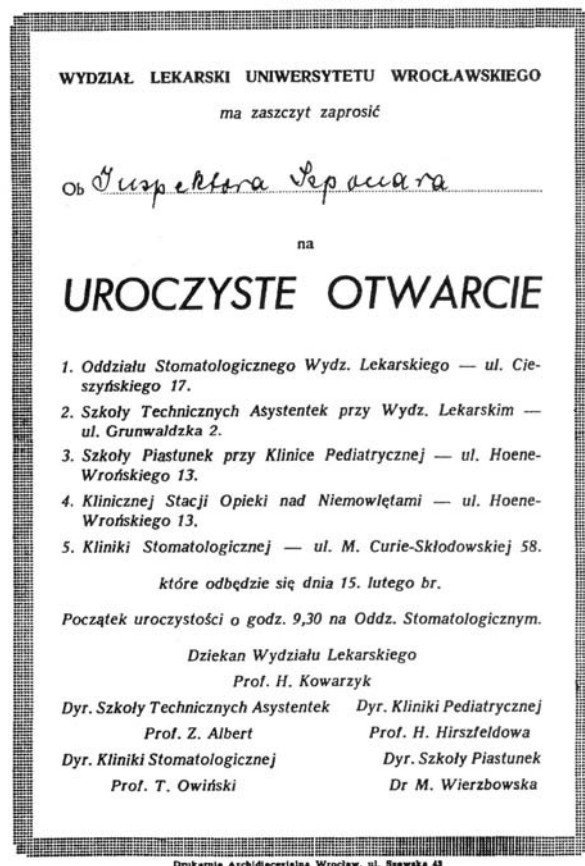
Informacja o naborze do Szkoły Technicznych Asystentek

Początki organizacyjne szkoły przedstawił swoim pracownikom prof. Zygmunt Albert. Profesor powołał kadrę nauczającą, składającą się z późniejszych doktorów, docentów i profesorów, która ustaliła program kształcenia. Sam kierował analityką, za wydział elektroradiologii odpowiadał prof. Witold Grabowski.

Pierwsza rekrutacja rozpoczęła się już 5.06.1947 r. ogłoszona w „Dzienniku Zachodnim”, a 16.08.1947 r. - w „Trybunie Robotniczej” jako informacja o otwarciu 2-letniej szkoły.

W październiku 1947 r. przyjęto na Wydział Analityki 21, a na Wydział Elektroradiologii 25 osób.

Wszystkie zajęcia dydaktyczne odbywały się w salach wykładowych i pracowniach Akademii Medycznej, Politechniki oraz w Wyższej Szkole Rolniczej.

Zaproszenie na otwarcie Szkoły Technicznych Asystentek

W 1949 r. Wydział Lekarski i Farmaceutyczny oddzielił się od Uniwersytetu, usamodzielniono też Szkołę Technicznych Asystentek, przekazując ją 1.01.1950 r. Wydziałowi Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu. W tym samym roku zmieniono nazwę szkoły na Państwową Szkołę Laborantów Medycznych. W 1950 r. dyrektorem został mgr Bronisław Horaczuk.

Od 1957 r. nad zadaniami rozbudowy szkoły, przeniesieniem wszystkich pracowni do budynku przy ul. Grunwaldzkiej 2 czuwała dr Zofia Mościcka – nowy dyrektor szkoły, która patronowała różnym przedsięwzięciom aż 23 lata.

W maju 1960 r. zlikwidowano całkowicie internat, a jednocześnie we wrześniu tego roku powołano nowy kierunek kształcenia – fizjoterapię.

W 1964 r. po raz drugi zmieniono nazwę szkoły na Państwową Szkołę Medyczną Techników Analityki, Elektroradiologii i Fizjoterapii; w tym samym budynku pod jedną administracją działały więc trzy szkoły.

1 września 1971 r. ponownie zmienia się nazwa szkoły na Medyczne Studium Zawodowe o trzech wydziałach: analityki medycznej, elektroradiologii i fizjoterapii, a w 1972 r. z okazji 25-lecia Studium, szkoła otrzymała imię wybitnego uczonego i opiekuna szkoły – prof. Ludwika Hirszfelda.

dr Hab. Halina Milnerowicz, prof. nadzw.

Katedra i Klinika Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu AM we Wrocławiu

Powstanie we Wrocławiu nowoczesnej chirurgii i ortopedii jest związane z osobą Jana Mikulicza-Radeckiego i objęciem przez profesora Katedry Chirurgii, która w początkowym okresie (w latach 1885–1891) miała swoją siedzibę w Szpitalu Wszystkich Świętych. Obecnie w murach tych znajduje się Szpital Wojewódzki im. J. Babińskiego, na bazie którego od 1945 roku działała Katedra i Klinika Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu. Po przeniesieniu Kliniki Chirurgicznej do nowej siedziby na Szczytnikach (obecnie ul. Marii Curie-Skłodowskiej) Mikulicz w 1901 roku otworzył zakład ortopedyczny i zorganizował przychodnię ortopedyczną. Jednym z najśłynniejszych uczniów Mikulicza z tego okresu był wieloletni ordynator oddziału ortopedycznego Kliniki Chirurgicznej Karl Ludwik Ludloff, późniejszy profesor ortopedii i dyrektor Kliniki Ortopedycznej Uniwersytetu we Frankfurcie nad Menem. Po II wojnie światowej Klinika kontynuowała tradycje lwowskiej ortopedii i szkoły profesora Grucy.

Katedrą i Kliniką Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu, od 1981 roku do 30 września 2007 r. kierował twórca wrocławskiej szkoły ortopedycznej prof. dr hab. med. ANDRZEJ WALL, który jest uczniem prof. dr hab. Wiktora Brossa i dr. hab. Józefa Kowalskiego, organizatorów wielu szkół naukowych. Obecnie kierownictwo Kliniki przejął, w wyniku postępowania konkursowego, uczeń profesora Walla – dr hab. med. Szymon Dragan.

Mimo wielu trudności związanych z przemianami, które zachodzą w ostatnich latach w służbie zdrowia, zespół lekarzy kierowany przez prof. dr hab. med. Andrzej Walla rozwija dotychczasowe i wprowadza nowe kierunki badań naukowych.

Główne kierunki badań naukowych są realizowane we współpracy z Politechniką Wrocławską (Zakładem Doświadczalnej Analizy Konstrukcji Inżynierskich i Biomechanicznych), Akademią Rolniczą (Kliniką Chirurgii Weterynaryjnej i Zakładem Histologii i Embriologii) oraz Akademią Wychowania Fizycznego.

W wyniku tych badań udoskonalono technikę operacyjną wprowadzonej w Klinikę do operacyjnego leczenia artrozy kolana osteotomii „plus” goleni odtwarzającej oś mechaniczną kończyny dolnej i zwartość stawu. Opracowano ponadto własny model biomechaniczny stawu biodrowego, a badania nad przebudową adaptacyjną okołoprotezowej tkanki kostnej pozwoliły na optymalizację konstrukcji endoprotezy biodra i kryteriów doboru typu do rodzaju zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających stawu.

Prof. dr hab. n. med. Andrzej Wall

Badania z zakresu traumatologii narządu ruchu koncentrowały się nad przyczynami zaburzeń zrostu i gojenia się złamań kości długich oraz biomechaniką osteosyntezy wewnętrznej w ortopedii i traumatologii.

Zespół lekarzy Katedry i Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Akademii Medycznej we Wrocławiu

Prace nad wpływem sposobu kortykotomii na przebieg regeneracji kostnej oraz możliwościami zastosowań osteosyntezy zewnętrznej pozwoliły na wprowadzenie metody transportu segmentu kostnego w uzupełnianiu wrodzonych i porosekcyjnych nowotworowych ubytków kości.

Wyniki badań nad zastosowaniem litych przeszczepów kostnych umożliwiły wprowadzenie metody operacyjnej „oszczędzającej” kończynę w leczeniu guzów kości i stawów.

W 2004 roku zespół Kliniki został wyróżniony przez JM Rektora Akademii Medycznej nagrodą zespołową I stopnia za cykl publikacji związanych z prowadzonymi badaniami oraz za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej.

Wyniki badań prowadzonych w latach 2000–2005 zostały przedstawione w 112 publikacjach naukowych. Pracownicy Kliniki uczestniczyli czynnie w 34 konferencjach i zjazdach naukowych w kraju oraz w 25 zjazdach zagranicznych.

Wyposażenie jednej z sal operacyjnych Kliniki

Zespół Kliniki w 2003 roku zorganizował międzynarodową konferencję ASAMI – Towarzystwa Badań nad Zastosowaniem Metody Ilizarowa, na której poruszano aktualne problemy i możliwości zastoso-

wania metody dystrykcyjnej osteogenezy w ortopedii i traumatologii.

W 2005 roku Klinika była jednym z organizatorów międzynarodowych obchodów Roku Mikulicza w Medycynie Polskiej. W jubileuszu wzięli udział wybitni ortopedzi z Polski i z zagranicy, m.in. prawnuk Mikulicza prof. J. Lohr z Endo-Klinik w Hamburgu i były prezydent Fundacji AO – prof. J. Schatzker z Kanady.

Od 2000 roku w Klinice 9 lekarzy uzyskało stopień doktora nauk medycznych a w 2004 roku dr med. Szymon Dragan uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu na podstawie oceny dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej „Badania nad przebudową adaptacyjną tkanki kostnej w otoczeniu trzpienia endoprotezy bezcementowej”.

Salę chorych

W działalności leczniczej w Klinice zostały wprowadzone nowe metody chirurgiczne w leczeniu wad wrodzonych i nabytych narządu ruchu, urazów i zmian pourazowych oraz ich powikłań, leczenia nierówności i zaburzeń osi kończyn oraz w leczeniu nowotworów.

Obecnie Klinika pełni stały tzw. „ostry dyżur” dla około 250 tysięcy mieszkańców Wrocławia i okolic, zaopatrując ponad 6000 chorych z urazami narządu ruchu rocznie. W ciągu roku jest wykonywanych ok. 1500 operacji, w tym 230 endoprotez całkowitych stawu biodrowego i kolanowego. W przyszpitalnej Poradni Ortopedycznej jest udzielanych ok. 15 500 porad i wykonywanych 11 000 zabiegów.

Obok rozwijania nowych kierunków działalności naukowej i leczniczej, w Klinice jest kontynuowana i rozwijana działalność dydaktyczna dla studentów i lekarzy.

Pracownicy Kliniki prowadzą wykłady, seminaria i ćwiczenia z ortopedii i traumatologii narządu ruchu dla studentów VI roku Wydziału Lekarskiego, studentów fizjoterapii Wydziału Zdrowia Publicznego, z biomechaniki klinicznej dla studentów Politechniki Wrocławskiej.

W Klinice są prowadzone wykłady, seminaria i kursy w ramach szkolenia podyplomowego dla lekarzy specjalizujących się w ortopedii i traumatologii narządu ruchu i lekarzy specjalizujących się w medycynie rodzinnej. Klinika dwukrotnie organizowała, we współpracy z Działem Naukowym Fundacji AO, kursy osteosyn-tezy dla lekarzy, w których obok pracowników Kliniki zajęcia prowadzili wykładowcy z Polski i zagranicy. Obecnie w Klinice w trakcie specjalizacji znajduje się 14 lekarzy, 4 lekarzy jest studentami studium doktoranckiego w trybie stacjonarnym, a 4 w trybie zaocznym.

Profesor A.Wall otrzymuje gratulacje od JM Rektora Akademii Medycznej prof. dr. hab. Ryszarda Andrzejaka

Przez wiele lat zespół lekarzy zatrudnionych na etatach akademickich i Szpitala Wojewódzkiego intensywnie rozwijał działalność naukowo-dydaktyczną oraz leczył chorych w trudnych warunkach lokalowych i przy skromnej bazie diagnostycznej i leczniczej. Obecnie działalność Kliniki w historycznym miejscu odrodzenia się ortopedii we Wrocławiu po wielu latach dobiega końca. Mimo wielu starań kolejnych kierowników Kliniki, upływający czas spowodował, że baza lokalowa i sprzętowa, uległa stopniowemu zużyciu. Nadzieją na dalszy rozwój działalności naukowej, dydaktycznej i usługowej Katedry i Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu jest praca w nowo wybudowanym Centrum Klinicznym Akademii Medycznej przy ulicy Borowskiej.

* * *

Wrocław, 12 października 2007 r.

**Szanowny Pan
prof. dr hab. Andrzej Wall**

Wielce Szanowny Panie Profesorze!

Uprzejmie proszę o przyjęcie serdecznych podziękowań za wiele lat ofiarnej, nacechowanej autentycznym powołaniem pracy w służbie społeczeństwa, wykonywanej w Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Obchodzony w dniu dzisiejszym Jubileusz Pana pracy lekarskiej i naukowej łączący się tak pięknie z 50-leciem działalności wrocławskiej Kliniki Orto-

Przenosząc swoją siedzibę do Centrum w Akademickim Szpitalu Klinicznym zespół doświadczonych lekarzy – znakomitych chirurgów i nauczycieli akademickich, przekroczył barierę techniczną trzech wieków. Staraniem władz uczelni i dyrekcji szpitala Klinika ma obecnie wspaniałe warunki dla chorych (sale dwu- i trzyłóżkowe z łazienką) i znakomicie wyposażone sale operacyjne. Jest jedną z nielicznych Klinik mających możliwość wykonywania śródoperacyjnych zdjęć tomograficznych i nawigowania zabiegów operacyjnych. Sieć informatyczna pozwala na prowadzenie z sali operacyjnej transmisji „na żywo”.

Od 1 października kierownikiem Kliniki, po przeprowadzonym postępowaniu konkursowym, został dr hab. med. Szymon Dragan.

Przed uroczystościami Jubileuszu
w towarzystwie JM Rektora Klinikę zwiedził
JE ksiądz Kardynał Gulbinowicz.

12 października odbyły się obchody Jubileuszu pracy zawodowej i naukowej Profesora Andrzeja Walla – twórcy Wrocławskiej Szkoły Ortopedycznej (ryc. 5). W obchodach wzięli udział przedstawiciele władz wojewódzkich, samorządowych Dolnego Śląska i Wrocławia oraz liczni kierownicy Klinik Ortopedycznych z Polski.

Szymon Dragan

pedycznej jest dobrą okazją do wyrażenia wielkiego szacunku i uznania dla wspaniałych dokonań Pana Profesora. Od początku były one trwale związane z wrocławską Alma Mater, której jest Pan absolwentem i przeszedł w niej wszystkie szczeble zawodowej kariery.

Jako wieloletni kierownik Katedry i Kliniki Ortopedii Akademii Medycznej we Wrocławiu z ogromnym zaangażowaniem i poświęceniem realizował Pan Profesor szczytną misję lekarza, z powodzeniem łącząc trudy pracy klinicznej z wieloma obowiązkami pracownika nauki, nauczyciela akademickiego i wychowawcy młodzieży.

Kierowana przez Pana Profesora Katedra i Klinika była usytuowana na bazie Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Babińskiego i taki status prawny z pewnością nie ułatwiał wypełniania codziennych obowiązków, dlatego tym bardziej należy docenić osiągnięcia prowadzonej przez tę jednostkę działalności naukowej, dydaktycznej i klinicznej.

Na podkreślenie zasługuje bardzo bogaty i wartościowy dorobek naukowy Pana Profesora, znaczące dokonania w sferze dydaktycznej i wspaniałe osiągnięcia w niestrudzonej pracy klinicznej.

Czynię to z tym większą satysfakcją, że wysoka ocena osobistych dokonań Pana Profesora wielokrotnie znajdowała potwierdzenie we władzach resortowych, a także wśród osób mających przyjemność na co dzień współpracować z Panem Profesorem.

Zasługi Pana Profesora dla polskiej nauki i medycyny, a zwłaszcza ogromny wkład w rozwój ortopedii są powszechnie znane. Znacznie poszerzył Pan Profesor zakres leczenia operacyjnego w chorobach narządów ruchu, zwłaszcza w chorobach zwyrodnieniowych dużych stawów i kręgosłupa, wadach wrodzonych i nabytych, wdrożył i rozwinął nowe kierunki badań, a także nowe metody i techniki leczenia złamań i ich powikłań.

Kierowana przez Pana Profesora Klinika objęła pomocą traumatologiczną nie tylko mieszkańców Wrocławia, ale i całego dolnośląskiego makroregionu. Prowadzona z Politechniką Wrocławską i z Akademią Wychowania Fizycznego współpraca znacz-

nie poszerzyła możliwości rozwijania badań naukowych narządu ruchu za pomocą nowych narzędzi badawczych.

Sądzę, że dla lekarza nie ma większej satysfakcji, niż świadomość, że dzięki swej pracy, talentowi, umiejętnościom i wysiłkowi mógł uratować zdrowie wielu ludzkich istnień, że wykształcił licznych wychowanków, którzy mogą kontynuować jego szlachetne dzieło.

Pan Profesor jest takim właśnie lekarzem, mogącym z dumą patrzeć na swe dokonania na rzecz chorych i cierpiących, którym przywracał Pan zdrowie, a wraz z nim nadzieję, radość i chęć do dalszego życia.

Z całego serca życzę Panu Profesorowi satysfakcji płynącej ze świadomości rzetelnie wykonywanej pracy klinicznej, znaczących osiągnięć w działalności naukowej, wykształcenia wielu lekarzy, którzy – wzorem Pana Profesora – z oddaniem zajmują się niesieniem pomocy chorym i potrzebującym.

Gorąco dziękując Panu Profesorowi za wszystko to, co zrobił Pan dla naszej Alma Mater, z całego serca życzę Panu dobrego zdrowia, nieustającego życiowego optymizmu i pogody ducha, zadowolenia z dokonań i wychowanków, realizacji planów i zamierzeń oraz szczęścia i pomyślności w dalszym, długim życiu.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku i poważania

Rektor

prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

Sprawozdanie z VI Kongresu Polskiego Towarzystwa Chirurgii Jamy Ustnej i Chirurgii Szcękowo-Twarzowej

W dniach 27–29 września 2007 roku w zamku Książ koło Wałbrzycha odbył się VI Kongres Polskiego Towarzystwa Chirurgii Jamy Ustnej i Chirurgii Szcękowo-Twarzowej. Tematem przewodnim Kongresu była sentencja „Polska chirurgia szczękowo-twarzowa – gdzie jesteśmy, dokąd zmierzamy”.

Organizatorami Kongresu było Polskie Towarzystwo Chirurgii Jamy Ustnej i Chirurgii Szcękowo-Twarzowej, Katedra i Klinika Chirurgii Szcękowo-Twarzowej AM we Wrocławiu, Dolnośląska Izba Lekarska oraz NZOZ Stomax z Wałbrzycha.

Komitetowi naukowemu przewodniczył profesor Leszek Kryst, sekretariatem naukowym kierowała dr n. tech. Beata Zboromirska-Wnukiewicz, a nad całością spraw organizacyjnych czuwał profesor Jan Wnukiewicz oraz dr n. med. Maciej Żak wraz z Grażyną Barylą.

Patronat honorowy nad Kongresem objęli prezydent Miasta Wałbrzycha Piotr Kruczkowski, rektor Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu prof. dr hab. n. med. Ryszard Andrzejak, prezydent Zarządu Głównego PTS prof. dr hab. n. med.

Marek Ziętek, dziekan Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego AM we Wrocławiu, prof. dr hab. n. med. Tomasz Konopka oraz przewodniczący Dolnośląskiej Izby Lekarskiej dr n. med. Andrzej Wojnar.

W Kongresie wzięło udział około 400 osób. Oprócz reprezentantów wszystkich ośrodków akademickich w kraju, przyjechali również chirurdzy praktykujący w mniejszych miastach oraz ordynatorzy wraz z zespołami ze szpitalnych oddziałów chirurgii szczękowo-twarzowej. Przyjechali też lekarze stomatolodzy z Dolnego Śląska, dla których Kongres był okazją do zapoznania się z najnowszymi osiągnięciami w chirurgii stomatologicznej i szczękowo-twarzowej. Bogata była oferta wystawców z ponad 20 firm, które przedstawiały produkty stosowane na co dzień w chirurgii szczękowo-twarzowej.

Profesor Wnukiewicz, otwierając Kongres, przywitał uczestników oraz wyraził zadowolenie z tak dużej liczby zgłoszonych prac. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na to, że znaczenie takich spotkań polega nie tylko na wymianie doświadczeń

i poglądów, ale także na nawiązywaniu bliższych relacji koleżeńskich, szczególnie w takim nielicznym gronie, jakie stanowią chirurdzy stomatolodzy i szczękowo-twarzowi.

Dr Maciej Żak, witając gości, powiedział, że Zamek Książ nie gościł dotychczas tak dużej liczby znakomitych chirurgów i przeprosił za niedogodności związane z niemożnością zakwaterowania wszystkich w zamkowych komnatach.

Dziekan Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego AM we Wrocławiu prof. Tomasz Konopka odczytał list JM Rektora AM we Wrocławiu prof. Ryszarda Andrzejaka, w którym JM Rektor wyraził radość i dumę, że VI Kongres odbywa się na Dolnym Śląsku i życzył uczestnikom owocnych obrad. Następnie dziekan w swoim wystąpieniu przypomniał sylwetki wrocławskich stomatologów zasłużonych dla rozwoju chirurgii stomatologicznej i szczękowo-twarzowej oraz wyraził nadzieję, że spotkanie w Książu zostanie w pamięci uczestników jako udane.

Oficjalnego otwarcia Kongresu dokonał profesor Leszek Kryst.

Część naukowa została podzielona na dziesięć sesji, które odbywały się w dwóch przepięknych zamkowych salach. Każda z nich dotyczyła odrębnego działu chirurgii szczękowej – onkologii, chirurgii rekonstrukcyjnej, traumatologii, chirurgii ortognatycznej, implantologii i implantoprotetyki, chirurgii eksperymentalnej i zastosowania biomateriałów oraz tematów różnych

Wygłoszone zostały również dłuższe referaty przez zaproszonych gości: profesora Michała Jelenia, znakomitego histopatologa, profesora Zofię Dudkiewicz na temat taktyki postępowania w rozszczepach wargi i podniebienia, profesora Kazimierza Kobusa dotyczący leczenia interdyscyplinarnego złożonych wad czaszkowo-twarzowych, dr n. med. Krystyny Thun-Szretter na temat nowej specjalności, jaką jest radiologia stomatologiczna i szczękowo-twarzowa, dr n. prawnych Agaty Wnukiewicz-Kozłowskiej na temat aspektów prawnych w codziennej pracy lekarza oraz dr. n. med. Ryszarda

Ślęzaka dotyczący podłoża genetycznego i diagnostyki genetycznej wrodzonych wad czaszkowo-twarzowych.

Przedstawiono 83 prace w formie referatów. Odbyła się również jedna sesja plakatu, podczas której zaprezentowano 29 plakatów. Prezentowane doniesienia cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników, czego wyrazem były gorące dyskusje poreferatowe zarówno na salach, jak i w przerwach między sesjami.

Jesienna pogoda sprawiła, że uczestnicy Kongresu nie skorzystali z uroków przepięknej okolicy, mogli jednak w przerwach między obradami zwiedzać pełen tajemnic i zagadek Zamek Książ oraz odbywające się w nim wystawy.

Wieczorem wszyscy spotkali się na uroczystej kolacji, podczas której w miłej atmosferze mogli zacieśniać więzy koleżeńskie.

Podczas Kongresu odbyło się również Walne Zebranie Członków Polskiego Towarzystwa Chirurgii Jamy Ustnej i Chirurgii Szczękowo-Twarzowej, podczas którego prezes Towarzystwa profesor Jan Wnukiewicz przedstawił sprawozdanie z działalności Towarzystwa. Ustępującemu Zarządowi udzielono absolutorium i wybrano nowe władze. Prezesem na następną kadencję został wybrany profesor Andrzej Wójtowicz, kierownik Katedry i Zakładu Chirurgii Stomatologicznej AM w Warszawie, a prezesem-elektem profesor Hubert Wanyura, kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej AM w Warszawie.

Profesor Leszek Kryst zamykając VI Kongres Polskiego Towarzystwa Chirurgii Jamy Ustnej i Chirurgii Szczękowo-Twarzowej podziękował organizatorom za pracę przy organizacji VI Kongresu i wyraził nadzieję, że nowy Zarząd będzie kontynuował działania integrujące środowisko polskich chirurgów szczękowo-twarzowych i stomatologicznych.

Jan Wnukiewicz,
Rafał Nowak

„Zmiany w środowisku – wyzwania dla zdrowia”, czyli VIII Krajowa Konferencja Polskiego Towarzystwa Medycyny Środowiskowej we Wrocławiu

W dniach 19–21 października w Ośrodku Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy we Wrocławiu odbyła się VIII Krajowa Konferencja Polskiego Towarzystwa Medycyny Środowiskowej „Zmiany w środowisku – wyzwania dla zdrowia”, pod patronatem honorowym Ministra Zdrowia, Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu – prof. Ryszarda Andrzejaka oraz dyrektora Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu dr Edmunda Anczyka. Konferencja była współorganizowana przez Katedrę i Zakład Higieny Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu.

Przemówienie powitalne Jego Magnificencji Rektora
prof. Ryszarda Andrzejaka

Przedmiotem doniesień konferencyjnych były zagadnienia oddziaływania szeroko rozumianego środowiska na zdrowie człowieka, z uwzględnieniem czynników chemicznych, biologicznych i fizycznych, jak również uwarunkowań społeczno-ekonomicznych i kulturowych, które wpływają na zdrowie i jakość życia; współpraca interdyscyplinarna i udział społeczeństwa w kształtowaniu środowiska sprzyjającego zdrowiu; działania na rzecz zdrowia środowiskowego dzieci – inicjatywy lokalne, krajowe i programy międzynarodowe.

W konferencji wzięło udział ponad 90 uczestników, w tym zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego dr Paweł Policzkiewicz, pracownicy 16 ośrodków naukowych w kraju – 12 uczelni i 4 instytutów badawczo-naukowych, 4 stacji sanitarno-epidemiologicznych, 2 Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska, przedstawiciele Wydziału Ekologii Urzędu Miasta Wrocławia i Dolnoślą-

skiego Centrum Zdrowia Publicznego, dwóch fundacji działających na rzecz środowiskowego zdrowia dzieci z Legnicy i z Miasteczka Śląskiego oraz zaproszeni wykładowcy z zagranicy: dr Michał Krzyżanowski – dyrektor Biura Światowej Organizacji zdrowia WHO European Center for Environment and Health w Bonn, dr Wolfgang Babish z Departamentu of Environmental Hygiene Ministerstwa Środowiska z Niemiec, Bente Moe dyrektor Directorate for Health and Social Affairs z Oslo i jej dwóch współpracowników Andres Smith i Jacob Linhave, dr Peter Ohnsorge z European Academy for Environmental Medicine z Wurzburga, Peter van der Hazel Prezes Holenderskiego Towarzystwa Medycyny Środowiskowej, dr Loretta Strumylaite z Uniwersytetu Medycznego w Kownie oraz dr Dorota Jarosińska ekspert z Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) w Kopenhadze. W Konferencji udział wzięli także studenci z Koła Naukowego działającego przy Katedrze Higieny.

Konferencja rozpoczęła się miłą uroczystością wręczenia dwóm osobom zasłużonym dla zdrowia środowiskowego i budowania medycyny środowiskowej w Polsce oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny Środowiskowej tytułów członka honorowego Towarzystwa. Fakt ten tym bardziej zasługuje na wyróżnienie, że tego samego dnia tytuł ten otrzymał mistrz i jego uczeń. Mistrzem jest prof. Kazimierz Marek posiadający już tytuły honorowe Polskiego Towarzystwa Medycyny Pracy i Polskiego Towarzystwa Internistycznego oraz jego uczeń prof. Jan Zejda – Prorektor Śląskiego Uniwersytetu Medycznego.

W czasie dwóch dni trwania Konferencji przedstawiono na 9 sesjach plenarnych, w tym dwóch anglojęzycznych, 38 referatów w formie prezentacji ustnej oraz 18 w charakterze plakatów, które z założenia traktowano jako prestiżowo równorzędne. Wyróżnikiem konferencji jest jej wielodyscyplinarność zarówno tematyczna, jak i środowisk zajmujących się problematyką zdrowia środowiskowego. Wśród uczestników konferencji byli reprezentanci różnych grup zawodowych i społecznych. Aby wymienić tylko najliczniej reprezentowanych, należy wspomnieć o medykach różnych specjalności (takich jak medycyna środowiskowa, zdrowie publiczne, interna, medycyna pracy, medycyna rodzinna, toksykologia, epidemiologia, alergologia) higienistach, inżynierach różnych specjalności, biologach, fizykach, genetykach, reprezentantach instytucji pozarządowych, reprezentantach instytucji politycznych i organizacji międzynarodowych.

Wykładowcy przedstawiali zarówno zagadnienia już dobrze znane, np. ołów w środowisku dziecka, ale również nowe oblicza tego starego zagrożenia (dr Jarosińska z EEA), jak i ostatnio spopularyzowanego przez pokojową Nagrodę Nobla i stale powracającego na czołówki środków przekazu problemu zmian klimatu. Prof. Jerzy Zwoździak z Politechniki Wrocławskiej pokazał bardzo sugestywnie, ile w tym wszystkim jest medialnego mitu, a ile rzeczywistej troski.

Prezentowano zagrożenia na temat zagrożeń związanych z wodą w Polsce (dr Polickiewicz), zagrożenia dla zdrowia stwarzane przez powietrze zanieczyszczone pyłami, dymem tytoniowym czy czynnikami biologicznymi oraz hałasem (dr Babisch). Naturalnie, że najwięcej referatów dotyczyło skutków zdrowotnych związanych ze środowiskiem, takich jak: alergie i astma, choroby nowotworowe, sposobów oceny wpływu środowiska na organizm. Nie zabrakło referatów poświęconych środowisku psychospołecznemu, ekonomicznym aspektom zdrowia środowiskowego oraz zagrożeniom prewencji, roli i miejsca medycyny środowiskowej w społecznościach (dr Smith), problemów kształcenia z zakresu zdrowia środowiskowego i leczenia chorób związanych ze środowiskiem (dr Ohnsorge).

wiska dzieci przez dr van der Hazela oraz *Public health impact of long-term, low-mixed elements exposure in susceptible population strata (PHIME)* przez dr hab. Krystynę Pawlas.

Uczestnik konferencji lek. Natalia Pawlas przed posterem studentów Koła Naukowego przy Katedrze Higieny w towarzystwie autorów: Moniki Pfanhaser i Zosi Bronowicz oraz opiekuna Koła dr hab. Krystyny Pawlas

Prace były oceniane przez autorytety z Komitetu Naukowego konferencji pod przewodnictwem prof. dr. Zbigniewa Rudkowskiego, dlatego ich wartość naukowa była wysoka. Po przejściu procedury wydawniczej pełne teksty referatów wygłoszonych na konferencji będą opublikowane w pierwszym numerze Medycyny Środowiskowej w 2008 roku. Do organizacji konferencji swój wkład wniosło wiele osób, jednak największy panie: Violetta Maksymowicz i Dorota Kuś z Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego.

Na koniec pragnę podkreślić wkład pracowników Ośrodka Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy w zapewnieniu uczestnikom dobrych warunków do pracy, wypoczynku i zabawy, a w szczególności podziękować panu Mariuszowi Kijkowskiemu i pracownikom Ośrodka Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy za ich gościnność i profesjonalizm w logistycznym zabezpieczeniu konferencji. Jeśli do tego dodać oryginalność architektury zespołu Ośrodka oraz urokliwe jego położenie nie dziw, że uczestnicy konferencji byli zadowoleni z pobytu i z żalem opuszczali to miejsce.

Należy dodać, że konferencję poprzedził Walny Zjazd członków PTMS, na którym dr hab. Krystyna Pawlas została wybrana na dwuletnią kadencję przewodniczącą Zarządu Głównego Towarzystwa.

dr hab. Krystyna Pawlas prof. nadzw. przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego Konferencji

Przewodnicząca PTMS dr Dorota Jarosińska wręcza dyplomy członków honorowych prof. Kazimierzowi Markowi (mistrzowi) i prof. Janowi Zejdzie (uczniowi)

Podczas konferencji przedstawiono także cztery wieloletnie, międzynarodowe programy poświęcone zagadnieniom zdrowia i środowiska; dwa projekty prezentowane przez dr Krzyżanowskiego z WHO, *Environmental and Health Information System (ENHIS)* oraz *Children Environmental Health Action Plan for Europe (CEHAPE)*, aktywności organizacji *INCHES (International Network on Children's Health Environment and Safety)* z zakresu poprawy środo-

Rozmowa z prof. dr. hab. Jerzym Czernikiem

Fellow of the Royal College of Physicians and Surgeons

W przyszłym roku na emeryturę przechodzi wieloletni kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej, przez dwie kadencje rektor wrocławskiej Akademii Medycznej – prof. Jerzy Czernik. W rozmowie z profesorem nie brakuje refleksji nad minionymi latami.

– Zostawiam po sobie – mówi prof. Czernik – zasiane pole. Przypomina mi to słowa wypisane na medalu im. prof. Jana Kossakowskiego, twórcy polskiej chirurgii dziecięcej *Serere ne dubites*, („nie zapomnij o siewie, jeżeli chcesz zbierać – teraz czas na plony). Mam godnych następców. Z dwóch samodzielnych pracowników nauki jeden będzie już profesorem tytularnym. Niebawem habilitację powinien zdobyć następny. To dla mnie powód do zadowolenia. Teraz wiedząc, że mój wieloletni dorobek nie zostanie zmarnowany, spokojnie mogę myśleć o emeryturze. Cieszy i to, że ci młodzi następcy są lepsi od nauczycieli. To zupełnie inne pokolenie. Ciągły postęp w medycynie daje zupełnie inne możliwości nauki i samorealizacji. Od chwili, kiedy objąłem Klinikę po profesorze Janie Słowikowskim młodzi lekarze mają otwarte możliwości uczestnictwa w każdej sferze działalności Kliniki. Problem polegał tylko na tym, żeby chcieli chcieć – oni chcieli chcieć.

– **Godni następcy to niewątpliwie jeden z większych sukcesów Pana Profesora, pozostawia Pan jednak Klinikę w starych murach.**

– Kiedy byłem rektorem, planowałem 40-lóżkowy oddział dla Kliniki, a w przyszłości realizację koncepcji budynku dla pediatrii, tzw. budynku „C”, w którym znalazłyby się wszystkie kliniki pediatryczne, łącznie z chirurgią dziecięcą. Nasza AM jako jedyna w kraju nie ma takiego zespołu klinik pediatrycznych. Kliniki pediatryczne znajdują się w różnych

odległych od siebie miejscach w mieście. Zlokalizowanie klinik pediatrycznych w jednym miejscu to ekonomiczne i mądre rozwiązanie, nie mówiąc o głównej korzyści, którym jest dobro naszych małych pacjentów.

– **Nie da się ukryć, że budynek Kliniki nie wygląda zbyt imponująco.**

– Wstydzę się, nie tylko przed lekarzami przyjeżdżającymi z całej Polski na organizowane u nas szkolenia. Budynek, a przede wszystkim sale chorych, sale operacyjne nie były remontowane od kilkunastu lat z powodu chronicznego braku środków. Dopiero w tym roku, dzięki ogromnemu zaangażowaniu naszych pielęgniarek i częściowej pomocy ze strony dyrekcji, udało się zdobyć materiały i przeprowadzić pewną kosmetykę jednego oddziału. Od wczoraj rozpoczęto remont oddziału drugiego. W tym miejscu chciałem podziękować JM Rektorowi prof. Ryszardowi Andrzejakowi i dyrekcji Szpitala za wsparcie finansowe. W dalszym ciągu jednak pracujemy w bardzo złych warunkach, poza jednym oddziałem, na którym wykonuje się operacje u noworodków i dzieci – unikatowe w skali kraju, a nawet w Europie.

Będąc rektorem w pewnym momencie miałem duże środki do mojej wyłącznej dyspozycji, dzięki którym mogłem całkowicie zmodernizować Klinikę. Środki te jednak przeznaczyłem na dokończenie reanimacji dziecięcej, której tak bardzo brakowało naszej uczelni. Teraz po wielu latach uważam, że jako gospodarz uczelni postąpiłem właściwie. Pomimo doskonałego funkcjonowania Oddziału Intensywnej Terapii Dziecięcej, w dalszym ciągu odczuwamy brak łóżek „intensywnych”. Nie może bowiem dochodzić do sytuacji, która wydarzyła się niedawno, kiedy noworodek, który wymagał operacji w trybie pilnym z jednoczesną potrzebą umieszczenia go po zabiegu na OITD, z braku miejsca musiał być transportowany do Opola. Żałuję ogromnie, że z różnych powodów zlikwidowano 3 łóżka intensywnej terapii doskonale funkcjonujące w Klinice.

Dysponujemy w Klinice (na razie) nienajgorszą aparaturą, a przede wszystkim wspaniałym zespołem lekarzy i pielęgniarek – co jest najistotniejsze.

Niedawno ze środków zdobytych własnym sumptem i pomocy uczelni uruchomiliśmy kanał wizyjny pozwalający na nowoczesne prowadzenie zajęć dydaktycznych i szkoleń podyplomowych.

Szczególnie fascynujące są operacje wykonywane metodami małoinwazyjnymi. Jesteśmy obecnie, biorąc pod uwagę zakres wykonywanych operacji i ich liczbę, najlepszym ośrodkiem w kraju. Tą niezwykle subtelną techniką operacyjną można dzisiaj praktycznie wykonać wszystko, począwszy od usunięcia wyrostka robaczkowego, a skończywszy na tak trudnej operacji, jaką jest niedrożność przełyku, guz nadnercza czy usunięcie śledziony i nerki wraz z moczowodem.

Wszystkie te zabiegi wykonuje doskonale wyszkolony zespół chirurgów dziecięcych. Mam nadzieję, że to właśnie ten zespół będzie w przyszłości przeszczepiał narządy, rzecz której mnie nie udało się zrealizować, a co było moim marzeniem, mimo że szkoliłem się w tej dziedzinie w doskonałych ośrodkach europejskich.

– Klinika Pana Profesora znalazła się na wysokim miejscu w rankingu tygodnika „Newsweek”.

– Rzeczywiście, to niewątpliwý sukces. W ubiegłorocznym rankingu szpitali, polskiej edycji „Newsweeka”, spośród wszystkich 80 oddziałów chirurgii dziecięcej, 18 klinik i instytutów chirurgii dziecięcej w całym kraju, znaleźliśmy się na trzecim miejscu. Sukces to tym większy, że ocenę wydają lekarze, którzy odwiedzają te ośrodki. Pierwsze miejsce zajęło warszawskie Centrum Zdrowia Dziecka, drugie ośrodek krakowski. Przy biedzie, która ogarnia służbę zdrowia, z którą i my mamy do czynienia, to ogromny sukces. Jako konsultant krajowy dużo jeżdżę po kraju, widzę ogromne różnice w dziecięcych szpitalach. Ze smutkiem muszę przyznać, że wiele tych szpitali marszałkowskich przewyższa nas znacznie pod każdym względem. Brak środków stał

się skutecznym hamulcem naszego rozwoju. To musi się zmienić.

– Dziękując za rozmowę, proszę przyjąć gratulacje za wyjątkowe wyróżnienie Pana Profesora na Uniwersytecie w Glasgow.

– Na zwieńczenie mojej kariery zawodowej spotkała mnie bardzo miła rzecz. Właśnie na Uniwersytecie w Glasgow nadano mi tytuł *Fellow of the Royal College of Physicians and Surgeons* i jednocześnie członka tamtej społeczności. Jestem jedynym w Polsce chirurgiem dziecięcym, który taki tytuł posiada.

Rozmawiał i fotografował

Adam Zadrzyński

Dział Wydawnictw i Promocji Uczelni

Akademia Medyczna wyróżniona wśród wszystkich uczelni Wrocławia

Piętnastego października br. odbyła się konferencja inauguracyjna realizację Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007–2013.

W konferencji, oprócz Zarządu Województwa reprezentowanego przez marszałka Andrzeja Łosia oraz wicemarszałka Marka Moszczyńskiego, udział wzięło ponad 350 przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, uczelni wyższych, jednostek ochrony zdrowia, a także przedstawicieli świata biznesu. Akademia Medyczna jako jedyna uczelnia została zaproszona do podzielenia się swoimi doświadczeniami z realizacji projektów współfinansowanych z Unii Europejskiej. Projekty unijne realizowane przez Uczelnię przedstawił Wojciech Homola – prezes Zarządu Wrocławskiego Medycznego Parku Naukowo-Technologicznego.

Prezentowany został pierwszy projekt inwestycyjny Akademii Medycznej zrealizowany z udziałem środków Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego: „Utworzenia ośrodka badawczo-naukowo-dydaktycznego chorób otępiennych w Ścinawie”, którego celem było powstanie na Akademii Medycznej we Wrocławiu pierwszego w Polsce ośrodka badawczo-naukowo-dydaktycznego chorób otępiennych na potrzeby nauki i dydaktyki w dziedzinie neurologii i psychiatrii.

Zaprezentowane zostały również projekty szkoleniowe uczelni: „Asystent osoby starszej o różnym stopniu niepełnosprawności” oraz „Od absolwenta do mikroprzedsiębiorcy”.

W prezentacji zwrócono uwagę na często popełniane błędy oraz problemy, na które napotykają beneficjenci przy realizacji projektów:

- niedoszacowanie kosztów inwestycji na etapie planowania inwestycji,
- istotne zmiany w realizowanej inwestycji już po podpisaniu umowy o dofinansowanie, dokonane bez zgody instytucji pośredniczącej,
- zbyt szczegółowy harmonogram rzeczowy na etapie wnioskowania,
- zapewnienie trwałości projektu po zakończeniu jego realizacji.

Zainteresowanie uczestników wzbudził proponowany przez Akademię Medyczną model realizacji inwestycji, wypracowany na podstawie doświadczeń przy projektach ZPORR:

- dokładnie przeprowadzony etap koncepcyjny inwestycji wg schematu: 70% czasu planowanie, 30% czasu realizacja,
- inwestycje budowlane realizowane na podstawie programu funkcjonalno-użytkowego,
- realizacja inwestycji z wykorzystaniem modelu „inżyniera kontraktu”.

Na zakończenie prezentacji Akademii Medycznej został przedstawiony projekt inwestycyjny, strategiczny dla uczelni, wpisany do Indykacyjnego Planu Inwestycyjnego dla Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007–2013 jako projekt podstawowy w ramach priorytetu 7. „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury edukacyjnej na Dolnym Śląsku” – **„Budowa i Wyposażenie Ośrodka Badawczo-Naukowo-Dydaktycznego Dolnośląskiej Farmacji”**.

Projekt, którego budżet wynosi ok. 19 130 000 euro, ma na celu wybudowanie oraz wyposażenie nowych obiektów Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu i przeniesienie do nich części katedr, zakładów i dziekanatu.

Projekt zakłada również budowę budynku ogólnowydziałowego, gdzie mieścić się będzie:

- biblioteka wydziałowa,
- sala kongresowa na 300 osób dzielona na dwie części,
- 4 sale wykładowe na 60 osób,
- stołówka wydziałowa,
- 8 sal seminaryjno-konferencyjnych na 40 osób,
- 12 sal ćwiczeniowych,
- 16 laboratoriów dydaktycznych.

Powstanie także ogród doświadczalny z kolekcją roślin farmakopealnych.

W końcowej części wystąpienia została zasygnalizowana sugestia Akademii Medycznej jako przyszłego beneficjenta wobec Zarządu Województwa, jako Instytucji Pośredniczącej dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego:

Wprowadzenie, przez Zarząd, systemu zaliczkowania dla projektów priorytetu 7 „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury edukacyjnej na Dolnym Śląsku” oraz dla projektów innowacyjnych Instytucji Otoczenia Biznesu priorytetu 1 „Wzrost konkurencyjności dolnośląskich przedsiębiorstw”.

Wojciech Homola prezes Zarządu Wrocławskiego Medycznego Parku Naukowo-Technologicznego

Warszawa, 2007.10.26

MINISTERSTWO ZDROWIA

Departament Budżetu, Finansów i Inwestycji

Akademia Medyczna
we Wrocławiu

Departament Budżetu, Finansów i Inwestycji uprzejmie informuje, że zgodnie z decyzją Ministra Finansów zwiększona została dla uczelni dotacja budżetowa w dziale 803 – Szkolnictwo wyższe, w rozdziale 80306 – Działalność dydaktyczna § 2520 – Dotacja podmiotowa dla uczelni publicznej, o kwotę 968 220 zł z przeznaczeniem na poprawienie kondycji finansowej uczelni w związku z otrzymaną na 2007 r. niższą dotacją niż przyznana w 2006 r.

Powyższa dotacja pochodzi z rezerwy celowej (część 83, poz. 67).

Po uwzględnieniu ww. zwiększenia, ogólna kwota dotacji w 2007 r. w dziale 803 – Szkolnictwo wyższe, w rozdziale 80306 – Działalność dydaktyczna wynosi 97 949 746 zł.

Dyrektor
Departamentu Budżetu,
Finansów i Inwestycji
Elżbieta Jazgarska

Finansowanie projektów z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz innych źródeł

1. Prof. dr hab. Andrzej Milewicz – **1 392 900,- zł** na realizację projektu zamawianego „Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce”.
2. Prof. dr hab. Jerzy Mozrzyk – **992 000,- zł** na finansowanie projektu badawczego specjalnego w ramach programu „Polsko-niemiecka współpraca w dziedzinie nauk neurobiologicznych” pt.: Metaloproteiny w rozwijającym się mózgu: rola w warunkach fizjologicznych i patologicznych, prof. J. Mozrzyk – **342 000,- zł** na dofinansowanie drugiego projektu: Badania zmian plastycznych prądów GABA-ergicznym w korze baryłkowej myszy, prof. J. Mozrzyk – **240 000,- zł** na dofinansowanie projektu badawczego zamawianego pt.: „Badanie roli hamowania GABA-ergicznego w procesie uczenia się i pamięci”.
3. Prof. dr hab. Andrzej Boznański – **285 000,- zł** – na dofinansowanie projektu „Wielodyscyplinarne badanie dla zidentyfikowania genetycznych i środowiskowych przyczyn astmy oskrzelowej w społeczności europejskiej”, który jest realizowany w ramach 6 PR, a finansowany z Komisji Europejskiej kwotą **968 396,- zł**.

Teresa Bęć
Sekcja Nauki

AKADEMIA MEDYCZNA
IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH
Ośrodek Transferu Wiedzy i Technologii
50-367 WROCLAW, ul. Pasteura 1

Kreator innowacyjności

Mam przyjemność Państwa poinformować, że decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 12.11.2007 r. został przyjęty wniosek o dofinansowanie projektu pt.: „**Wdrożenie procedur komunikacji i transferu wiedzy i technologii pomiędzy przedsiębiorstwami a Akademią Medyczną we Wrocławiu**” w ramach programu „Kreator innowacyjności – wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”. Projekt będzie realizowany w naszej uczelni w przyszłym roku. Jego wartość przekracza 378 000 zł. Koordynatorem projektu jest mgr Sebastian Madej z Ośrodka Transferu Wiedzy i Technologii w Dziale Nauki i Współpracy z Zagranicą.

Głównym celem przedsięwzięcia jest wyłowienie najbardziej zaawansowanych wynalazków w Akademii Medycznej i stworzenie ekonomicznych i administracyjnych podstaw do ich komercjalizacji.

Sebastian Madej
OTWT AM
s.madej(at)adm.am.wroc.pl

ZPORR
Zintegrowany Program
Operacyjny
Rozwoju Regionalnego

AKADEMIA MEDYCZNA
IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH
Ośrodek Transferu Wiedzy i Technologii
50-367 WROCŁAW, ul. Pasteura 1

Inicjatywa Technologiczna I

Z satysfakcją informuję, że w ramach programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Inicjatywa Technologiczna I” został przyjęty do realizacji pierwszy w naszej Uczelni projekt badawczy „Kompleksowa diagnostyka chorób otępiennych (rozpoznanie, różnicowanie, monitorowanie leczenia), z uwzględnieniem badania PET/TK” (wartość projektu 1 200 000 zł).

Powyższy projekt będzie realizowany w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego pomiędzy Akademią Medyczną we Wrocławiu (Zakład Radiologii Ogólnej, Zabiegowej i Neuroradiologii Katedry Radiologii oraz Katedra i Klinika Psychiatrii) a Międzynarodowymi Centrami Medycznymi Polska sp. z o.o. (Dolnośląskie Centrum Medycyny Nuklearnej).

W ramach projektu przebadana zostanie grupa 50 chorych z różnymi postaciami otępienia, kierowanych z Kliniki Psychiatrii AM we Wrocławiu oraz Centrum Alzheimerowskiego w Ścinawie. Obok badania klinicznego i neuropsychologicznego u wszystkich chorych zostaną wykonane nowoczesne badanie obrazowe: PET/TK, perfuzja MR, spektroskopia MR, czynnościowy MR (fMRI), perfuzja TK. Chorzy będą poddani leczeniu inhibitorami esterazy acetylocholinowej i innymi lekami. Po roku i po 2 latach leczenia zostanie wykonany ponownie pełen zestaw ww. badań.

Na podstawie szczegółowej oceny uzyskanych wyników zostanie opracowany standard diagnostyczny badań obrazowych w chorobach otępiennych, uwzględniający aspekty medyczne i ekonomiczne. Wykorzystując wyniki projektu i analizę rynku, w ostatnim roku projektu zostanie utworzone Dolnośląskie Konsorcjum Diagnostyczno-Lecznicze Chorób Otępiennych, w skład którego wejdzie Akademia Medyczna we Wrocławiu, Międzynarodowe Centra Medyczne sp. z o.o. oraz Centrum Alzheimerowskie w Ścinawie, z możliwością przystąpienia kolejnych podmiotów.

Jest to pierwszy w skali kraju projekt komercyjny realizowany na naszej uczelni, dotyczący leczenia chorób otępiennych, w którym bierze udział przedsiębiorstwo medyczne.

Sebastian Madej
OTWT AM
s.madej(at)adm.am.wroc.pl

Rozmowa z prof. dr. hab. Markiem Sasiadkiem

Kompleksowa diagnostyka chorób otępiennych

Kierowany przez prof. dr. hab. med. Marka Sasiadka Zakład Radiologii Ogólnej, Zabiegowej i Neuroradiologii Katedry Radiologii otrzymał z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dofinansowanie 1,2 mln zł na realizację projektu badawczego „Kompleksowa diagnostyka chorób otępiennych (rozpoznanie, różnicowanie, monitorowanie leczenia) z uwzględnieniem badania PET/TK”.

– Bardzo się z tego cieszymy – mówi prof. dr. hab. Marek Sasiadek. – Wniosek dotyczący realizacji powyższego tematu złożyliśmy w ramach programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Inicjatywa Technologiczna I”. Założeniem „Inicjatywy Technologicznej I” jest realizacja projektów badawczo-rozwojowych, opartych na współpracy publiczno-prywatnej, których efektem powinno być zastosowanie praktyczne w postaci wdrożenia nowych technologii przemysłowych lub medycznych wykorzystujących mechanizmy rynkowe. Nasz projekt w części merytorycznej został przygotowany przeze mnie, przy współudziale prof. dr. hab. Jerzego Leszka z Katedry i Kliniki Psychiatrii, część biznesowo-finansowo-administracyjną opracował natomiast specjalista ds. transferu technologii – mgr Sebastian Madej. Podmiotem prywatnym jest firma Euromedic/Międzynarodowe Centra Medyczne Polska sp. z o.o., która uruchomiła Pracownię PET/TK w kompleksie Akademickiego Centrum Klinicznego przy ul. Borowskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie kierowanego przeze mnie Zakładu.

– Czy można coś bliżej powiedzieć o tym projekcie?

– Projekt składa się z dwóch części. Pierwsze trzy lata są poświęcone badaniom naukowym z wykorzystaniem różnych metod obrazowania. Pacjenci z różnymi postaciami otępienia zostaną poddani badaniom klinicznym i neuropsychologicznym, a następnie przejdą wiele nowoczesnych badań obrazowych: PET/TK, perfuzję MR, spektroskopię MR, czynnościowy MR, perfuzję TK. Chorzy będą poddani leczeniu inhibitorami esterazy acetylocholinowej oraz innymi lekami. Po roku i po 2 latach leczenia zostaną ponownie poddani badaniom obrazowym. Dzięki temu będziemy mogli dokonać obiektywnej, ilościowej oceny stosowanej terapii. Uzyskane w projekcie wyniki posłużą do opracowania standardu diagnostycznego badań obrazowych w chorobach otępiennych, obejmującego ich rozpoznawanie, różnicowanie i monitorowanie.

W drugiej części projektu, która będzie realizowana w czwartym roku, zostanie przeprowadzona szczegółowa analiza całości uzyskanych wyników pod kątem nie tylko medycznym, lecz

także ekonomicznym. Powinna odpowiedzieć na pytanie, które badania, kiedy i w jakiej kolejności należy stosować.

– Czy można rozumieć, że jest to projekt innowacyjny?

– Zdecydowanie tak. Doniesienia na temat wartości diagnostycznej perfuzji TK, perfuzji MR czy spektroskopii MR w chorobach otępiennych są nieliczne. Więcej jest publikacji dotyczących badań metodą PET w tej grupie chorych. Jak wiadomo, jest to metoda droga i trudno dostępna. Szersze jej stosowanie praktyczne jest więc mało prawdopodobne, powinna być ograniczona do wybranych przypadków. Określenie wskazań do badania PET jest jednym z celów projektu. Zakładamy, że u znacznej liczby pacjentów część chorób otępiennych, w tym początkowe ich stadia, można wykryć za pomocą znacznie tańszych badań. W naszym Zakładzie wspólnie z Kliniką Psychiatrii prowadzimy już od kilku lat badania nad zastosowaniem perfuzji TK, której cena jest niewiele wyższa niż standardowego badania TK. Wyniki tych badań są bardzo zachęcające i dalece obiecujące.

– Na czym polegają te badania?

– Ogólnie ujmując, perfuzja TK to metoda polegająca na ocenie przepływu krwi przez mózg na poziomie naczyń kapilarnych. Badanemu podaje się środek kontrastowy i w odstępach sekundowych wykonuje się kilkadziesiąt skanów. Tak otrzymany materiał analizuje komputer, który oblicza przepływ krwi przez mózg. Jak wynika z naszych dotychczasowych badań, przepływ ten jest wyraźnie upośledzony w płatach czołowych i skroniowych u chorych z otępieniem, przy czym w największym stopniu występuje u pacjentów z chorobą Alzheimera. W ramach projektu będziemy mieli możliwość porównania wyników naszych nowatorskich badań z innymi metodami, np. perfuzją MR, spektroskopią

MR, wreszcie PET/TK, który można traktować jako złoty standard. Dzięki temu będzie można potwierdzić przydatność łatwiej dostępnych, dużo tańszych badań.

– Mamy więc aspekt ekonomiczny?

– Istotnie. W naszym projekcie, zgodnie z założeniami „Inicjatywy Technologicznej I”, aspekt ekonomiczny odgrywa bardzo dużą rolę. Choroby otępienne, w związku ze starzeniem się społeczeństwa, dotyczą coraz więcej osób. Z każdym rokiem jest ich niestety coraz więcej. Ocenia się, że obecnie w Polsce ok. 700 tys. osób cierpi na otępienie, w większości na chorobę Alzheimera. Dlatego bardzo ważne jest jak najszybsze, sprawne, i co istotne – niedrogie wykrycie otępienia i rozpoznanie jego postaci. Pozwoli to na szybkie zastosowanie nowoczesnych metod leczenia, które mogą zahamować postęp choroby. Przy tej skali problemu aspekt ekonomiczny ma więc duże znaczenie.

– Na podstawie wyników Państwa projektu i analizy rynku ma zostać powołane Dolnośląskie Konsorcjum Diagnostyczno-Lecznicze Chorób Otępiennych.

– Stanie się to w ostatnim roku projektu. Chodzi o to, aby na podstawie wyników projektu stworzyć instytucjonalny mechanizm finansowania diagnostyki i leczenia chorób otępiennych. Główną rolę w konsorcjum będzie odgrywała nasza uczelnia. Znajdzie się w nim też utworzone przez naszą uczelnię Centrum Alzheimerowskie w Ścinawie, które jest naturalnym partnerem tego nowego przedsięwzięcia. Jako prywatny podmiot wystąpi w nim właśnie firma Euromedic. Lista uczestniczących w konsorcjum podmiotów jest jeszcze otwarta, liczymy na przystąpienie do niego np. Fundacji Alzheimerowskiej i innych fundacji.

Rozmawiał i fotografował Adam Zadrzyński
Dział Wydawnictw i Promocji Uczelni

Rozmowa z prof. dr. hab. Andrzejem Milewiczem

Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce

Podczas inauguracji roku akademickiego JM Rektor prof. Ryszard Andrzejak mówił o zwiększonej aktywności pracowników nauki naszej uczelni w ubieganiu się o dofinansowanie prac naukowo-badawczych. Podał przykład projektu badawczego „Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce”, na który nasza uczelnia otrzymała prawie 1,5 mln zł. Za tym projektem kryje się profesor Andrzej Milewicz, kierownik Katedry i Kliniki Endokrynologii, Diabetologii i Leczenia Izotopami.

– Skąd wziął się pomysł sięgnięcia po ministerialne środki na badania naukowe?

– Od wielu lat – mówi prof. dr. hab. Andrzej Milewicz – pracujemy w Klinice nad problemem godnego starzenia się rodaków. Jesteśmy prekursorem w tej dziedzinie. Idea programu naukowego, który obejmowałby problemy chorób związanych ze starzeniem i oceną zdrowotności naszego społeczeństwa w mocno zaawansowanej jesieni życia, czyli powyżej 65. roku życia, powstała jeszcze w 2000 roku. Wtedy to, jako pierwsi w Europie, zorganizowaliśmy europejskie warsztaty poświęcone starzeniu się mężczyzn i kobiet. Było to spotkanie grona ekspertów z całej Europy. Naszym zamiarem było lobowanie problemu, który dostrzeżono w USA, a który zaczyna dotyczyć także Europę. Osoby powyżej 60. roku życia w 2020 r. będą stanowić 25% europejskiej populacji. Obecnie w naszym kraju w tym wieku jest już 15% osób. Transformacja systemu i możliwość korzy-

stania z uroków życia, także po ukończeniu 60 lat sprawia, że chcemy mieć lepszą jakość życia niż dotychczas.

– Emerytura przestała być okresem wyczekiwania na rozstanie się z życiem.

– Taka jest właśnie tendencja ogólnoswiatowa. Nasze spotkanie przed siedmiu laty stworzyło możliwość rzeczowej rozmowy z różnymi ludźmi, którzy mają wpływ na to, co się dzieje w nauce. Zasiało ziarno na polu badań nad starzeniem się.

– Mamy koniec 2007 roku, są pieniądze na kolejne badania.

– Cieszę się, że udało nam się je zdobyć. Konkurs był bardzo trudny, wpłynęło wiele propozycji badań z nim związanych. Wyróżniono pięć projektów. Jednym z nich był nasz wrocławski, który

stworzyliśmy razem z panią profesor Waszkiewicz. Komitet Badań Naukowych wraz z Ministerstwem Nauki zdecydowali o połączeniu tych projektów w jedną całość, tworząc krajowy program, w ramach którego zostanie przebadanych 6000 osób. Na jego realizację przeznaczono 12 milionów zł. Nie jest to rozwiązanie w pełni nas satysfakcjonujące, ale pełnimy główną rolę, bo jesteśmy jego koordynatorem. Na trzyletnie badania przyznano nam prawie 1,5 mln zł. Zajmiemy się badaniami densytometrycznymi oraz hormonalnymi, które nas bardzo interesują w ocenie zaburzeń metabolicznych. Cały program obejmie ponad 5 tysięcy osób powyżej 60. roku życia z całej Polski, z których 1000 osób zostanie wybranych do badań losowo. Będziemy wiedzieli, jaki jest stan zdrowia Polaków mieszkających zarówno na wsi, w małych miasteczkach, jak i w dużych aglomeracjach. Będzie w to zaangażowany ogromny zespół ludzi z całej Polski, różne autorytety poczynając od Międzynarodowego Instytutu Biocybernetyki PAN w Warszawie, który będzie przeprowadzał badania genetyczne. Profesor Błędowski, genetyk, jest koordynatorem projektu. Doc. Zdrojewski z Gdańska, ze względu na duże doświadczenie, odpowiada za badania epidemiologiczne. Prof. Wińcek jest odpowiedzialny za badania laboratoryjne, ja za densytometrię i badania hormonalne. Badania densytometryczne będą wykonywane w pięciu ośrodkach: Wrocławiu, Szczecinie, Krakowie, Katowicach i Warszawie.

– Projekt obejmuje badania poruszające wiele aspektów związanych z procesem starzenia, a dokładniej?

– Dzięki projektowi zostanie dokładnie oceniona epidemiologia osteoporozy w Polsce. Dowiemy się, jak na mapie kraju wyglądają różne zaburzenia metaboliczne, które w dużej mierze są odpowiedzialne za choroby układu krążenia i później za śmiertelność starszych osób. Obok badań, wybrana grupa osób wypełniać będzie wiele ankiet, w których znajdą się informacje o sprawach ogólnoludzkich, socjalnych, jakości życia starszych osób w Polsce.

– Kiedy poznamy pierwsze wyniki badań i jakie będą miały znaczenie?

– Za dwa lata będziemy mogli mówić o pierwszych, wstępnych wynikach. Bez wątpienia ich analiza pozwoli na podjęcie pewnych działań prewencyjnych i ustalenie zaleceń dla lekarzy pierwszego kontaktu. Ze względu na ciągły niedobór geriatrów, to właśnie oni na co dzień spotykają się z ludźmi starszymi. Pragniemy żyć dłużej. Dzięki tym badaniom średnią żywotności w naszym społeczeństwie na pewno uda się podnieść, ludzie będą mogli być dłużej aktywni, a ich potencjał dłużej przydatny społeczeństwu. Jest to bardzo ciekawy projekt, z pewnością wiele krajów Europy już go nam zazdrości. Uzyskane wyniki badań i ob-

serwacji będą publikowane w wielu renomowanych czasopismach naukowych. Jak już wspomniałem, jesteśmy prekursorami w tej dziedzinie. Wcześniej podobnych badań na tak wielką skalę nie przeprowadzano. Możemy się więc spodziewać rzeczywistej informacji o tym, jaka jest zdrowotność Polaków powyżej 60. roku życia. To bardzo ważne, bo do tej pory istnieją tylko oderwane statystyki. Dlatego właściwie nie wiemy, jak często w tym wieku występuje choćby osteoporoza, cukrzyca, choroby układu krążenia. Myślę, że uzyskanie tej pełnej, precyzyjnej i wiarygodnej informacji pozwoli na dużo lepsze planowanie polityki zdrowotnej nie tylko w naszym kraju, a także określenie strategii jej finansowania. Dzięki temu można będzie określić zalecenia prewencyjne, jak można starzeć się zdrowo, abyśmy byli jak najdłużej niezależni od osób drugich, bo to daje duży komfort życia. Abyśmy jak najmniej chorowali, bo to obciąża również nasz budżet. Obecnie postęp medycyny zmierza w tym kierunku, żeby identyfikować genetycznie niektóre choroby, które mogą się w starszym wieku ujawnić. Dzięki medycynie prewencyjnej można będzie uniknąć pewnych chorób albo przynajmniej wcześniej je rozpoznać i leczyć. To niewątpliwie wpływa na poprawę jakości życia i jego wydłużenie.

– Chyba możemy być dumni, że jesteśmy dostrzeżonymi i docenionymi prekursorami w badaniach nad starzeniem się. Co dalej?

– O tak. Osobiście jestem dumny, że mogłem przyczynić się do tego, że Polska była pierwszym krajem, w którym powstał narodowy program oceniający zdrowotność społeczeństwa po 60. roku życia. Na tym nie koniec. Najbliższy szczyt europejski, który odbędzie się we Wrocławiu w przyszłym roku, też będzie poświęcony temu tematowi. Zjadą się ministrowie zdrowia Unii Europejskiej i europosłowie, eksperci z całej Europy. Odbędą się obrady w obrębie trzech stolików. Jeden z udziałem 10 ekspertów będzie dotyczyć nauk podstawowych i przyszłości badań naukowych, które mają za zadanie identyfikację genetyczną chorób, które rozwijają się u ludzi na starość. Toczyć się będzie dyskusja nad kierunkami, które obowiązują w ich leczeniu z wykorzystaniem technik molekularnych. Drugi stół – nauk klinicznych, będzie dotyczyć leczenia chorób związanych z okresem starzenia, któremu będzie przewodniczyć prezes Europejskiego Towarzystwa Geriatrycznego. Trzeci stół, pod kierownictwem dyrektora Andrzeja Rysia, byłego ministra zdrowia, będzie dotyczyć działań prewencyjnych. Dzięki tym obradom będziemy chcieli wypracować europejski program, który powinien stać się wytyczną do europejskich badań naukowych oraz zaleceń lekarskich.

Rozmawiał: Adam Zadrzywiński
Dział Wydawnictw i Promocji Uczelni

Powstanie Międzyuczelnianej Pracowni Dolnośląskiego Centrum Diagnostyki Eksperymentalnej

Od kilku lat kardiologzy z Katedry i Kliniki Kardiologii współpracują z Wydziałem Weterynarii Uniwersytetu Przyrodniczego. Ta kilkuletnia współpraca zaowocowała powołaniem do życia Międzyuczelnianej Pracowni Dolnośląskiego Centrum Diagnostyki Eksperymentalnej, który będzie się zajmować eksperymentalnymi metodami leczenia przede wszystkim chorób układu krążenia. 30 października 2007 r. została podpisana umowa o współpracy przez dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu prof. dr hab. Bożenę Obmińską-Mrukowicz, kierownika Katedry Chorób Wewnętrznych i Pasożytniczych z Kliniką Chorób Koni, Psów i Kotów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP – prof. dr hab. Józefa Nicponia i prof. dr hab. Walentynę Mazurek.

Urszula Pasławska, która jest specjalistką leczenia chorób układu krążenia u zwierząt. My zajmujemy się technikami zabiegowymi, które przeprowadza się podobnie jak u ludzi. Techniki te są wykorzystywane od dłuższego czasu w badaniach eksperymentalnych, ale od niedawna wchodzi do terapii chorych zwierząt. Mamy za sobą diagnozowanie psów z nieprawidłową budową naczyń, wrodzonymi zwężeniami zastawkowymi i innymi wadami wrodzonymi serca.

Podpisanie umowy o współpracę przez prof. dr hab. Józefa Nicponia i prof. dr hab. Walentynę Mazurek

Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz, prof. dr hab. Walentyna Mazurek, prof. dr hab. Józef Nicponia i dr med. Dariusz Biały w Dolnośląskim Ośrodku Medycyny Eksperymentalnej

– W naszej pracy – mówi dr Dariusz Biały z Katedry i Kliniki Kardiologii – nieodzowne są badania na zwierzętach. Pomoc w zorganizowaniu prac doświadczalnych znaleźliśmy właśnie na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Od kilku lat korzystamy z zaplecza badawczego Katedry Chorób Wewnętrznych i Pasożytniczych z Kliniką Chorób Koni, Psów i Kotów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP. Bardzo nam w tym pomaga dr hab.

– Czy serce zwierząt jest podobne do ludzkiego?

– Zasadniczo jest bardzo podobne z tą różnicą, że u zwierząt nie obserwuje się miażdżycy, ze względu na inną przemianę tłuszczów. Pozostałe choroby są bardzo podobne do tych występujących u ludzi. Jedynie ze względu na niewielkie różnice anatomiczne pacjenta inaczej się układa na stole. Psa trudno jest ułożyć na plecach, co dla nas ludzi jest zupełnie normalne. Mamy też różnice w wielkości i to kilkakrotne, co wymaga innego oprzyrządowania, choć czasem korzystamy z tego stosowanego u ludzi. Odpowiednikami naczyń wieńcowych o małej średnicy u człowieka mogą być średnie tętnice np. psa. Wspólnie z dr hab.

U. Paślowską mamy za sobą udane zabiegi poszerzania tętnic płucnych u psów. To ciężka wada serca psów, która już bardzo rzadko występuje u ludzi. Możemy więc wykonywać zabiegi, których nie wykonuje się u ludzi, a które są bardzo ciekawe i przy okazji pomocne zwierzętom. Dzięki temu mamy okazję do poszerzania naszych umiejętności. Wprowadzamy do polskiej medycyny weterynaryjnej kardiologiczną diagnostykę i terapię inwazyjną, które dotychczas nie były dostępne. Pamiętajmy, że badania podstawowe, eksperymentalne czy techniki zabiegowe i oprzyrządowanie są takie same.

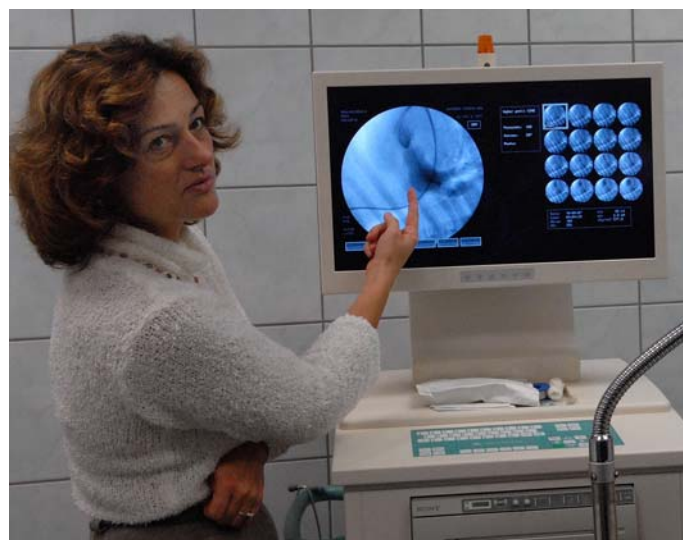
Prof. dr hab. Walentyna Mazurek,
dr hab. med. wet. Urszula Paślowska
i dr med. Dariusz Biały w pracowni angiograficznej

– Czy jednak tylko o to chodzi?

– Oczywiście, że nie. Postęp medycyny opiera się na opracowaniu nowych technik diagnostycznych i zabiegowych oraz na wprowadzaniu nowych technologii. Po wstępnym etapie prac teoretycznych i etapie eksperymentu *in vitro*, musi przyjść etap obserwacji w organizmie żywym i ten etap wymaga prac na zwierzętach. Nasza Katedra prowadzi programy terapeutyczno-lecznicze, które zazębiają się z badaniami prowadzonymi na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej. W końcu dotyczą tych samych chorób układu krążenia. Myślimy także o przyszłości. Powołanie tego ośrodka ułatwi nam przeprowadzenie badań nad nowymi materiałami, z którymi są związane wielkie nadzieje. Intensywnie pracujemy nad materiałami biodegradowalnymi w układzie krążenia. Interesują nas też urządzenia, które można w naczyniach wieńcowych po prostu zostawić. Wiadomo, że nie wszystkie zależności i reakcje organizmu można sprawdzić *in vitro*. Etap przejścia od eksperymentu do prób na organizmie żywym jest więc konieczny, zanim wprowadzi się nową technologię do prób klinicznych u ludzi.

– Czy powinniśmy być wdzięczni Uniwersytetowi Przyrodniczemu?

– Bez wątpienia. Uczelnia ta bardzo zaangażowała się w przygotowanie całej bazy. Dzięki poparciu dziekana prof. Bożeny Obmińskiej-Mrukowicz i osobistemu ogromnemu zaangażowaniu prof. Józefa Nicponia zostały wyremontowane pomieszczenia, w których przeprowadza się eksperymenty. Ośrodek urządzono w byłej oborze kosztem 1 mln zł. Ponadto wyposażono go w stół zabiegowy z angiografem, jest tam również wysokiej klasy ultrasonograf oraz urządzenie do inwazyjnego badania elektrofizjologicznego serca. Na tym ostatnim urządzeniu dr Agnieszka Noszczyk-Nowak bada przewodnictwo w mięśniu sercowym za pomocą technik inwazyjnych (EPS). W takich warunkach z powodzeniem możemy rozszerzać działania eksperymentalne i terapeutyczne.

Dr Urszula Paślowska
przedstawia zabieg poszerzenia tętnicy u psa

Obecnie jesteśmy jedynym ośrodkiem w Polsce, który ma takie zaplecze i dzięki współpracy lekarzy medycyny i weterynarii oferuje możliwość wykonania inwazyjnego zabiegu leczniczego – często ratującego życie. Nie mamy tu do czynienia z psem doświadczalnym, ale z psem pacjentem, na którym właścicielowi bardzo zależy i który czasem jest przez właścicieli traktowany jak ważny członek rodziny. Dla niektórych ludzi ukochany pies jest jedynym przyjacielem i opieka nad nim nadaje ich życiu sens. Ta miłość jest zresztą z reguły obopólna. Nie ma drugiego zwierzęcia, które potrafiłoby tak bezkrytycznie nas kochać.

Rozmawiał i fotografował
Adam Zadrzywiński
Dział Wydawnictw i Promocji Uczelni

KILKA SŁÓW NA TEMAT PUNKTACJI WEWNĘTRZNEJ OBOWIĄZUJĄCEJ OD 2006 ROKU W AKADEMII MEDYCZNEJ WE WROCŁAWIU

Już od ponad 10 lat Sekcja Bibliografii Biblioteki Akademii Medycznej we Wrocławiu zajmuje się przeprowadzaniem punktacji prac na podstawie źródła, w którym zostały opublikowane.

Wykonywanie analiz bibliometrycznych jest pracą bardzo żmudną i często niewdzięczną ze względu na:

- brak stabilnych i aktualizowanych na bieżąco list rankingowych wszystkich czasopism medycznych,
- niejasności w klasyfikacji publikacji,
- brak jasno i dokładnie sprecyzowanych zasad ocen, które obowiązywałyby we wszystkich uczelniach w Polsce, a co za tym idzie, punktacja nie zawsze jest korzystna dla ocenianego pracownika.

Nie wzbraniamy się jednak przed analizami naukometrycznymi, ponieważ uważamy, że biblioteki są najlepiej predestynowane do tego typu zadań.

Punktacja jest przeprowadzana przeważnie na podstawie stworzonej z autopsji przez Dział Bibliografii bazy bibliograficznej: **Bibliografia Publikacji Pracowników Akademii Medycznej** <http://www.bg.am.wroc.pl/expertus/w>. Do dzisiaj jest w niej zarejestrowanych 35 014 rekordów.

Dział Bibliografii wykonuje w ciągu roku bardzo dużo wszelkiego rodzaju ocen, posługując się tzw. **punktacją wewnętrzną**. Jest ona stosowana do oceny publikacji, które ukazały się drukiem po 2005 r. Dla wcześniej wydanych prac stosuje się nieco inne zasady punktacji (zob.: „Zasady punktacji za publikacje obowiązujące w AM we Wrocławiu dla prac opublikowanych do 2005 r. włącznie” – <http://www.bg.am.wroc.pl/bibliometria/1.pdf>).

Punktacja wewnętrzna opiera się na wytycznych nieistniejącego już Komitetu Badań Naukowych, od 2005 r. Ministerstwa Nauki i Informatyzacji, a obecnie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Została również nieco zmodyfikowana na nasze potrzeby przez Zespół Ekspertów ds. Klasyfikacji Publikacji Naukowych wybrany spośród pracowników naukowych Akademii przez prorektora ds. nauki.

Podstawą do punktacji **wydawnictw ciągłych** jest ogłoszona 9 września 2005 r. przez Ministra Nauki i Informatyzacji (Dz.U. Nr 161 poz. 1359 z dnia 04.08.2005 r.) lista czasopism punktowanych (niestety do dzisiaj niezaktualizowana), która składa się z:

- części A (czasopisma wyróżnione w Journal Citation Reports) – czasopismom wyróżnionym w JCR przypisano liczbę punktów 24, 20, 15, 10 odpowiednio do wielkości, tzw. impact factor (IF). Licz-

ba punktów zależy od miejsca czasopisma w jednym z czterech przedziałów wielkości IF w danej dziedzinie (kategorii),

- części B (pozostałe czasopisma zagraniczne i czasopisma polskie) – wartość punktowa czasopism spoza bazy Journal Citation Reports mieści się w granicach 4–6 punktów.

Gdy w wykazie Ministerstwa brak jest tytułu czasopisma, przyjmuje się punktację:

- dla publikacji w recenzowanych czasopismach zagranicznych indeksowanych w międzynarodowych bazach bibliograficznych – 4 punkty,
- dla publikacji w recenzowanych czasopismach polskich indeksowanych w ogólnopolskich bazach bibliograficznych – 3 punkty,
- dla publikacji w recenzowanych czasopismach zagranicznych i polskich i nieindeksowanych bazach bibliograficznych – 1 punkt,
- pełne teksty w zwartych recenzowanych wydawnictwach cyklicznych w języku angielskim – 3 punkty, w języku innym niż angielski – 2 punkty.

Nie ma odgórnych decyzji odnośnie do prac, które ukazują się w suplementach i zeszytach specjalnych, a są to często publikacje monograficzne, prezentujące bardzo wartościowe prace oryginalne. Wiele suplementów zawiera pełne teksty prac prezentowanych na konferencjach, zawierających najnowsze wyniki badań, które nie są drukowane w żadnych innych źródłach. Dlatego w naszej Uczelni, w porozumieniu z Zespołem Ekspertów ds. Klasyfikacji Publikacji Naukowych, przyjęto zasadę punktowania prac zamieszczonych w suplementach podobnie jak w czasopismach.

Według zaleceń Ministerstwa ocena powinna obejmować wyłącznie publikacje recenzowane. Próby uzyskania wiarygodnej informacji u wydawców kończą się zawsze stwierdzeniem, że wszystkie prace w wydawanych przez nich publikacjach są recenzowane. W tej sytuacji do oceny kwalifikowane są wszystkie publikacje.

Problematyczna jest również punktacja wydawnictw zwartych. Trudno obiektywnie zmierzyć poziom monografii, gdyż każda ocena ma charakter subiektywny i jakościowy. Ministerstwo nigdy oficjalnie nie sprecyzowało szczegółowych zasad, jakimi należy kierować się w przydziale odpowiedniej punktacji: objętością, renomą wydawcy, wartością merytoryczną.

W naszej Uczelni monografie punktowane są według następujących kryteriów:

- autorstwo całości monografii naukowej lub podręcznika akademickiego opublikowanego w języku angielskim:

do 60 stron	12
61–150 stron	18
powyżej 150 stron	24

- autorstwo całości monografii naukowej lub podręcznika akademickiego opublikowanego w języku innym niż angielski:

do 60 stron	6
61–150 stron	12
powyżej 150 stron	20

- autorstwo rozdziału w monografii naukowej lub podręczniku akademickim opublikowanego w języku angielskim:

do 5 stron	6
6–10 stron	9
powyżej 10 stron	12

- autorstwo rozdziału w monografii naukowej lub podręczniku akademickim opublikowanego w języku innym niż angielski:

do 5 stron	4
6–10 stron	5
powyżej 10 stron	6

- redakcja monografii naukowej lub podręcznika akademickiego (niezależnie w jakim języku został wydany):

do 60 stron	5
61–150 stron	7
powyżej 150 stron	10

Przy opublikowaniu więcej niż jednego rozdziału w jednej monografii łączna liczba punktów za rozdziały nie może przekroczyć liczby punktów za autorstwo całości monografii.

Uaktualnione i rozszerzone kolejne wydania monografii naukowej lub podręcznika akademickiego otrzymują 50% wartości punktowej.

Od 2006 r., w przeciwieństwie do lat ubiegłych, nie są punktowane streszczenia.

Szczegółowe zasady punktowania na potrzeby ocen indywidualnych oraz rankingi czasopism są zamieszczone na stronie internetowej Biblioteki AM w zakładce BIBLIOMETRIA, pod linkami: <http://www.bg.am.wroc.pl/bibliometria/ocena.asp> <http://www.bg.am.wroc.pl/czasopisma/ranking.asp>

Ocena jest przeprowadzana na podstawie wykazów publikacji dostarczanych przez zainteresowanych lub w oparciu o naszą bazę bibliograficzną w przypadku, gdy dorobek obejmuje lata 1996–2007 i nie jest wymagany podział publikacji na prace oryginalne, poglądowe, kazuistyczne, referaty, monografie, podręczniki, skrypty.

Punktacja wewnętrzna, obok **współczynnika Impact Factor**, jest podstawą do sporządzania przez Dział Bibliografii Biblioteki AM wszelkiego rodzaju analiz bibliometrycznych, wykorzystywanych przez władze uczelni przy ocenie pracowników

naukowo-dydaktycznych lub jednostek organizacyjnych naszej Uczelni w przypadku:

- zatrudniania nowych pracowników naukowych,
- awansów zawodowych,
- w corocznej indywidualnej ocenie nauczycieli akademickich,
- w staraniach o zezwolenie na przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego,
- w nominacjach profesorskich,
- w corocznej wewnętrznej ocenie jednostek organizacyjnych.

W latach 2001–2007 Sekcja Bibliografii przeprowadziła analizę bibliometryczną dla 507 osób (w niektórych przypadkach były to oceny wielokrotne), w samym 2007 roku 210 pracowników naukowych zgłosiło się do naszego działu z prośbą o przeprowadzenie punktacji dorobku naukowego.

Okresowej ocenie nauczycieli akademickich w latach 2001–2006 zostało poddanych 1 124 pracowników naukowych (od 2003 r., dla ułatwienia ocenianym, dział samodzielnie przygotowuje wydruki z publikacjami i po akceptacji zainteresowanych przeprowadza punktację).

Od 1997 r. przygotowujemy również ocenę parametryczną publikacji dla Komitetu Badań Naukowych, obecnie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Dział Bibliografii przygotowuje także listę kandydatów do nagród rektorskich:

- autorów publikacji w czasopismach o najwyższym współczynniku Impact Factor (indywidualnych i we współpracy z Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej),
- autorów publikacji o największej liczbie cytowań wg bazy Science Citation Index Expanded.

Na podstawie naszej bazy sporządzamy wszelkiego rodzaju zestawienia bibliometryczne do celów rankingowych Uczelni, np. do akredytacji, ankiet w czasopismach, w staraniach o członkostwo w Centrum Doskonałości.

Sekcja Bibliografii znajduje się w gmachu głównym Biblioteki AM przy ul. Parkowej 1/3 na I piętrze w pok. 35 i jest czynna codziennie (z wyjątkiem sobót) w godzinach 8.00–15.00.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych.

Joanna Halbtuch
(Biblioteka AM)

Literatura

1. Maciej Żylicz: Ocena parametryczna dzisiaj i jutro. Forum Akademickie 2006, nr 6 http://www.forumakad.pl/archiwum/2006/06/22_ocena_parametryczna.html
2. Ewa Busse-Turczyńska, Rnata Birska: Wskaźniki liczbowe w Bibliografii Publikacji Pracowników AM w Lublinie. Alma Mater 2005, nr 1(54), s.94-97
3. Anna Karwat: Jak winno się oceniać i rozliczać płacówki naukowe? Sprawy Nauki 2004, nr 8-9 http://www.sprawynauki.waw.pl/?section=article&art_id=1250&ref=search

Listy

Magnificencjo Ryszardzie, z ogromną przyjemnością uczestniczyłem w spotkaniu Senatu AM u którego przewodniczył. Choć ten spotkanie było dla mnie trudny. Dzięki wyjątkowi dla Państwa uczelni, które wyjątkowo przyśpieszyło mój rozwój w polskiej uczelni.

Wrocław 29.10.2007

z wyrazami szacunku
Roman Bielecki

Prof. dr hab. inż. Henryk Górecki
Profesor zwyczajny PWR

Wrocław, dnia 22.10.07.

Politechnika Wrocławska

Wydział Chemiczny, ul. Norwida 4/6, 50-373 Wrocław
Instytut Technologii Nieorganicznej i Nawozów Mineralnych, ul. Smoluchowskiego 25, 50-372 Wrocław

Jego Magnificencja
Prof. dr hab. Ryszard Andrzejak
Rektor
Akademii Medycznej we Wrocławiu

Wielce Szanowny Panie Rektorze

Serdecznie dziękuję za wyrazy uznania i gratulacje z okazji uzyskania zaszczytnej godności doctora honoris causa Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Przekazane mi przez JM Rektora ciepłe słowa i życzenia niezwykle sobie cenię, traktuję je jako wielką zaszczyt, sprawiły mi dużą radość i satysfakcję.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku i pozdrowienia

Rektor Akademii Medycznej
Jego Magnificencja
prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

Z okazji

Dnia Nauki Wrocławskiej
mam przyjemność złożyć na ręce Jego Magnificencji gratulacje oraz życzenia dalszych sukcesów w piastowaniu tak zaszczytnego stanowiska. W tym uroczystym dniu pragnę podkreślić znakomity dorobek uczelni i przekazać Panu jak również całemu stanowi osobowemu uczelni słowa uznania i najserdeczniejsze życzenia.

Pozostaje z wyrazami poważania i sympatii.

Szef
płk Jerzy Panas

MINISTER ZDROWIA

MZ-GM-077-1706-1/AC/07

03.09.2007
Warszawa,

Pan
Prof. dr hab. Ryszard Andrzejak
Rektor
Akademii Medycznej
im. Piastów Śląskich
we Wrocławiu

Szanowny Panie Profesorze

Uprzejmie dziękuję za zaproszenie na otwarcie Ośrodka Badawczo-Naukowo-Dydaktycznego Chorób Otepiennych, Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Ścinawie, które odbędzie się w Światowym Dniu Choroby Alzheimer.

Jest mi niezwykle przykro, że z powodu wcześniej podjętych zobowiązań służbowych nie będę mógł wziąć udziału w ważnym wydarzeniu, jakim jest otwarcie pierwszej w naszym kraju placówki medycznej zajmującej się kompleksowym badaniem i leczeniem chorób otepiennych mózgu.

Na ręce Pana Profesora składam gratulacje i wyrazy uznania dla wszystkich osób, dzięki których zaangażowaniu możliwa była realizacja tej ważnej inwestycji. Jestem przekonany, że nowoczesny, dobrze wyposażony ośrodek przyczyni się do podwyższenia standardów leczenia oraz opieki nad osobami cierpiącymi na chorobę Alzheimer.

Przesyłam serdeczne pozdrowienia oraz życze udanych uroczystości.

Z wyrazami szacunku

Zbigniew Zeliga

KATEDRA I KLINIKA FONIATRII I AUDIOLOGII
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO im. Karola Marcinkowskiego
Kierownik: Prof. zw. dr hab. med. Andrzej Obrębski

ul. Przybyśzewskego 49
60-355 POZNAŃ
tel. (0-61) 8673215, 8691364
fax (0-61) 8673215

Poznań, dnia 19 października 2007 r.

Jego Magnificencja
Rektor Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich
Prof. dr hab. med. Ryszard Andrzejak
ul. Pasteura 1
50-367 Wrocław

Magnificencjo,
Wielce Szanowny Panie Rektorze,

ze wzruszeniem wspomnę o moim pierwszym spotkaniu z Panem w czasie której otrzymałem nagrodę pod postacią doktora honoris causa Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich.

Znaczenie wrocławskiej Uczelni Medycznej dla rozwoju polskiej medycyny jest nieocenione. Audiologii i foniatrii, które reprezentują tak wiele zawodniczej doskonałości uczelni wrocławskiej.

Jeszcze raz dziękuję Jego Magnificencji i całej społeczności uniwersyteckiej za to honorujące wyróżnienie.

Pozostaje z wyrazami głębokiego szacunku
Andrzej Obrębski

KONFERENCJA REKTORÓW AKADEMICKICH UCZELNI MEDYCZNYCH
PRZEWODNICZĄCY
prof. dr hab. Jan Górski

15 089 Białystok, ul. Kilińskiego 1, tel.: (085) 748 54 03, fax: 748 54 16
e-mail: rektor@amb.edu.pl

Stanowisko

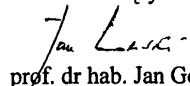
Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych z dnia 7 października 2007

**w sprawie kształcenia przez Akademickie Uczelnie Medyczne
na kierunkach medycznych.**

Dotychczas prowadzone jako specjalności, w ramach kierunku zdrowie publiczne, studia w dziedzinach wykraczających poza obszar kierunku określonego na podstawie art. 9 pkt1 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z dnia 25 lipca 2005r., winny być przekształcone zgodnie z delegacją jaką daje art. 11 ust.3 wspomnianej ustawy.

Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych wyraża opinię, iż kształcenie w zakresie elektroradiologii, higieny dentystycznej, terapii zajęciowej czy protetyki słuchu (audiofonologia) powinno odbywać się w ramach kierunków unikatowych powoływanych zgodnie z art. 11 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy.

Przewodniczący KRAUM

prof. dr hab. Jan Górski

Katowice 7.10 2007

KONFERENCJA REKTORÓW AKADEMICKICH UCZELNI MEDYCZNYCH
PRZEWODNICZĄCY
prof. dr hab. Jan Górski

15 089 Białystok, ul. Kilińskiego 1, tel.: (085) 748 54 03, fax: 748 54 16
e-mail: rektor@amb.edu.pl

Stanowisko

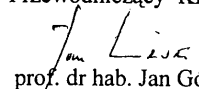
Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych z dnia 7 października 2007

**w sprawie wyodrębnienia w ramach dziedziny nauki
medyczne nowej dyscypliny naukowej – zdrowie publiczne.**

Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych w pełni popiera postulaty akademickiego środowiska medycznego o wyodrębnienie w ramach dziedziny nauki medyczne nowej dyscypliny naukowej – zdrowie publiczne.

Rektorzy akademickich uczelni medycznych, uważają że utworzenie zdrowia publicznego jako odrębnej dyscypliny zapewni właściwy rozwój kadry dydaktyczno-naukowej i ułatwi kształcenie w tym obszarze wiedzy.

Przewodniczący KRAUM

prof. dr hab. Jan Górski

Katowice 7.10 2007

21 września 2007 r.

Szkoła Medycyny Ogólnej i Weterynaryjnej
Uniwersytet w Edynburgu
Królewski Instytut Badań Medycznych

Prof. Ryszard Andrzejak, MD PhD dr H.C.
Rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu

Szanowny Panie Rektorze,

Nieżyjący dr Wiktor Tomaszewski, były starszy członek zespołu wykładowców Polskiej Szkoły Medycznej przy Uniwersytecie w Edynburgu (1941–1949), a następnie bardzo poważany w Edynburgu lekarz ogólny, nieustraszenie przez ponad pół wieku pracował nad zachowaniem ducha i pamięci Polskiej Szkoły. W tym roku, gdy upływa setna rocznica urodzin mam przyjemność odznaczyć Waszą Uczelnię Medyczną Medalem Setnej Rocznic Urodzin dr. Wiktora Tomaszewskiego.

Medal niniejszy stanowi potwierdzenie aspiracji i intencji Szkoły Medycyny Ogólnej i Weterynaryjnej Uniwersytetu w Edynburgu, aby więzy akademickie zadziergnięte z Waszą Uczelnią przez wiele programów stypendialnych oraz stypendia dla wykładowców im. Profesora Antoniego Jurasza, były kontynuowane i umacniane w następnych latach.

Mieliśmy już przyjemność gościć wielu studentów i lekarzy z Waszej Uczelni w ramach jednego lub kilku programów stypendialnych. Byli znakomitymi ambasa-

dorami Waszej instytucji, polskiej medycyny uniwersyteckiej i całej Polski. Wielu wróciło do Polski i dalej podtrzymywało nawiązane kontakty z naukowcami z Edynburga. Chcielibyśmy w przyszłości móc powitać jeszcze większą liczbę badaczy z Waszej Uczelni Medycznej.

Doceniamy bardzo serdeczną gościnność, z jaką spotykali się wykładowcy z Edynburga w ramach programu stypendialnego Profesora Antoniego Jurasza i innych. Oni również wynieśli wiele korzyści ze spotkań ze społecznością akademicką w Polsce i będą umacniać dotychczasowe kontakty.

A co najważniejsze, chciałbym serdecznie podziękować za współpracę i pomoc okazywaną dr Marii Długołęckiej-Graham, koordynatorowi z naszej Polskiej Szkoły Medycznej i zespołowi Biura Szkoły Medycyny Ogólnej w promowaniu i prowadzeniu programów stypendialnych Polskiej Szkoły Medycznej. Bez tej pomocy znacznie utrudnione byłoby zarządzanie tymi programami i osiągnięcie tak cieżących nas sukcesów.

Korzystając z okazji, składam życzenia wszelkiej pomyślności Waszej Uczelni w bieżącym roku akademickim.

Z poważaniem

John Savill

Wicedyrektor i Kierownik Szkoły
Profesor Medycyny Eksperymentalnej

(tłumaczenie Jan WOJNA)

Listy

Wrocław, 16 października 2007 r.

Szanowna Pani
mgr Elżbieta Garwacka-Czachor
Przewodnicząca Dolnośląskiej Okręgowej Rady
Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu

Szanowna Pani Magister!

Uprzejmie dziękuję za zaproszenie na XXI Okręgowy Zjazd Delegatów Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, który odbędzie się w dniach 19–20 października 2007 roku.

Sądzę, że to ważne dla samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych wydarzenie jest dobrą okazją do złożenia najserdeczniejszych życzeń dla wszystkich pielęgniarek i położnych, które każdego dnia spełniają swe posłannictwo, niosąc pomoc chorym i potrzebującym.

Gorąco życzę, aby Państwa trud i zaangażowanie w służbę bliźniemu było należycie doceniane przez osoby, które są odpowiedzialne za funkcjonowanie polskiej służby zdrowia i odpowiednio wynagradzane.

W tym szczególnym dniu pozwolę sobie złożyć serdeczne podziękowania pielęgniarkom i położnym, z którymi, my lekarze, mamy przyjemność, na co dzień współpracować i bez których nie byłaby możliwa prowadzona przez nas w klinikach działalność usługowa.

Pragnę przekazać wszystkim Państwu z serca płynące życzenia wszelkiej pomyślności i gorące podziękowania za współpracę w leczeniu pacjentów.

Jednocześnie wyrażam przekonanie, że delegaci uczestniczący w XXI Okręgowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym dokonają wyboru ze swego grona najlepszych przedstawicieli, godnie reprezen-

tujących interesy ich środowiska zawodowego na zaszczytnych urządach Przewodniczącej Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, a także Przewodniczącego Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych oraz Przewodniczącej Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

Łączę wyrazy poważania

Rektor
prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

Wrocław, dnia 29.10.2007r.

Sz.P.
RYSZARD ANDRZEJAK
Rektor Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich

Szanowny Panie Rektorze,

W związku z zakończeniem pełnienia funkcji Przewodniczącej Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu proszę o przyjęcie moich podziękowań za wieloletnią współpracę. Była ona źródłem wielu inspiracji i cennych doświadczeń zawodowych i osobistych. Bardzo dziękuję za zrozumienie naszych problemów, za życzliwość i wsparcie, za docenienie roli i znaczenia samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Jednocześnie informuję, że nową Przewodniczącą Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych została **Pani mgr Urszula Olechowska**.

Jeszcze raz dziękując,
pozostaję z wyrazami szacunku

Elżbieta Garwacka-Czachor
Przewodnicząca Dolnośląskiej
Okręgowej Rady Pielęgniarek i
Położnych we Wrocławiu III i IV
kadencji

Przyczyny przerw w dostawie sygnału telefonicznego przy ul. Borowskiej – odpowiedź na pismo głównego specjalisty ds. nadzoru nad szpitalami klinicznymi

W nawiązaniu do Pana pisma z dnia 19.09.2007 r. dotyczącego przerw w dostawie sygnału telefonicznego pragnę wyjaśnić przyczyny wystąpienia zaistniałych niedogodności.

Znaczna część przyczyn leży po stronie instytucji świadczących usługi telekomunikacyjne na rzecz Akademickiego Szpitala Klinicznego. I tak:

- głównym źródłem wystąpienia wszystkich ostatnich problemów związanych z łącznością

telekomunikacyjną było bezpośrednie przeniesienie centrum telefonicznego mieszczącego się dotychczas w budynku "POLTEGOR". W obiekcie tym mieściły się centra wszystkich znaczących operatorów telekomunikacyjnych działających na rynku wrocławskim, w tym tych, którzy dotychczas obsługiwali ASK,

- po przebudowie sieci związanej z przeniesieniem centrum telekomunikacyjnym przez firmę

GTS Energis, strategicznym punktem sieci stała się wieża kościoła Marii Magdaleny, na której umieszczony został główny trakt zasilający szpital,

- prace związane z w/w przeniesieniem trwały w okresie od 16 maja do 14 czerwca br. W okresie tym następowało częste zrywanie łączności, co skutkowało wielokrotnymi w ciągu doby przerwaniem połączeń telefonicznych, znacznie utrudniając realizację zadań firmy Complex obsługującej bezpośrednio w tym zakresie obiekty ASK,
- nie unikniono także awarii wynikających z anomalii pogodowych, jakie zdarzyły się we Wrocławiu. W dniu 21-06-2007 r. gwałtowne burze, które przeszły nad naszym miastem spowodowały awarię zasilania centrum komunikacyjnego usytuowanego przy pl. Wolności 7, pozbawiając zasilania energetycznego w/w lokalizację. Włączone zasilanie awaryjne funkcjonowało przez okres około 6 godzin, po czym zostało ono odłączone. Wznowienie dostaw prądu przez Energię Pro nastąpiło dopiero w dniu następnym, co umożliwiło przywrócenie łączności we wszystkich obiektach ASK od godziny 7:09,
- w miesiącu sierpniu firma GTS Energis znacznie ograniczyła (z 90 do 15) liczbę dotychczas eksploatowanych przez ASK kanałów transmisyjnych. Konsekwencją tego ograniczenia było znaczne osłabienie przepustowości na łączach, a co za tym idzie brakiem płynności przychodzących i wychodzących połączeń telefonicznych.

Należy podkreślić, że zaistniałe utrudnienia miały wpływ tylko na niektóre połączenia wykonywane tak z sieci stacjonarnych jak i komórkowych. Nie miały jednak wpływu na połączenia między obiektami ASK oraz połączenia wykonywane z sieci stacjonarnej na telefony komórkowe.

W celu uniknięcia dalszych utrudnień w zakresie łączności telekomunikacyjnej, z jakimi w ostatnim czasie miał problemy ASK, zobowiązano firmę obsługującą Szpital do wprowadzenia niezbędnych usprawnień. W ich ramach uruchomiono działania, które winny wpłynąć na znaczną poprawę zaistniałej sytuacji. Wymienić tu należy:

- przebudowę systemu połączeń wewnątrz placówek ASK wraz z zainstalowaniem nowej centrali miejskiej tylko dla potrzeb ruchu pomiędzy obiektami ASK,
- wypowiedzenie umowy firmie Netia, zlecając jednocześnie realizację zadań realizowanych dotychczas przez tą firmę na rzecz innego operatora, co już skutkuje radykalną poprawą świadczonych usług,

- zamontowanie w siedzibie centrum przy pl. Wolności awaryjnych agregatów prądotwórczych, zapewniających zasilanie w czasie wyłączeń energii przez Energię Pro,
- uruchomienie we wszystkich obiektach ASK dodatkowych dublujących łącz firmy Cromwley, funkcjonujących na bazie nowego sprzętu firmy nas obsługującej.

Należy podkreślić, że w całym okresie, w którym wystąpiły trudności w połączeniach, była możliwość prowadzenia rozmów wychodzących ze wszystkich telefonów stacjonarnych mieszczących się w obiektach ASK na wszystkie 100 telefonów komórkowych, będących w dyspozycji każdego newralgicznego działu ASK.

W związku z tym czynności związane m.in. z zamawianiem transportu, zamawianiem krwi, kontaktem z lekarzami dyżurnymi, czy też połączeniami z kuchnią były cały czas możliwe poprzez bezpłatne w placówkach ASK połączenia komórkowe. Połączenia w placówkach ASK z telefonów stacjonarnych na komórkowe są bezpłatne.

Dla właściwego zabezpieczenia obsługi telekomunikacyjnej ASK przed podobnymi awariami firma Complex podpisała nowe umowy z nowymi operatorami, którzy zapewniają stały i bezawaryjny dostęp do tych usług od dnia 15-09-2007 r.

Od tego dnia Dyrekcja ASK nie otrzymała od użytkowników sieci telekomunikacyjnej żadnych sygnałów wskazujących na występowanie jakichś uchybień, co wskazuje na fakt, że firma Complex realizuje swoje zobowiązanie, które złożyła na piśmie.

Ponadto pragnę zaznaczyć że firma Complex została poinformowana, że w przypadku ponownego wystąpienia, zaistniałych zdarzeń polegających na znacznym ograniczeniu jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych Szpital będzie zmuszony do wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym oraz zawarcia umowy z innym operatorem.

W załączeniu przedkładam Panu kserokopię zobowiązania firmy Complex do zapewnienia poprawnego działania telefonów.

Mam nadzieję, że zaistniała wcześniej sytuacja więcej się już nie powtórzy.

Z poważaniem

Z-ca Dyrektora
ds. Infrastruktury Technicznej i Logistyki
Akademickiego Szpitala Klinicznego
im. Jana Mikulicza-Radeckiego we Wrocławiu

Arkadiusz Kornecki

Wspomnienie pośmiertne

Prof. dr hab. med. Lesław Czarniecki

Prof. dr hab. Lesław Czarniecki urodził się we Lwowie 29 kwietnia 1929 roku. W 1947 roku rozpoczął studia medyczne na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej, które ukończył w 1953 roku. Już w czasie studiów rozpoczął pracę w II Klinice Chirurgicznej kierowanej w tym czasie przez prof. dr. hab. Wiktora Brossa.

Doktorat uzyskał w 1964 roku na podstawie rozprawy *Morfologiczna ocena własnych przeszczepów żylnych oraz przeszczepów sztucznych przy użyciu i bez użycia środków przeciwzakrzepowych*. Trzynastcie lat później (1977 r.) uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie dorobku naukowego i pracy *Ocena przydatności drenażu przepływowo-płucznego w rozlanym zapaleniu otrzewnej na podstawie badań klinicznych i doświadczalnych*. W rok po habilitacji piastował stanowisko docenta w ówczesnym Instytucie Chirurgii AM we Wrocławiu. W 1988 roku otrzymał tytuł profesora.

W okresie 1955–1958 w ramach obowiązkowej służby wojskowej pracował w IV Wojskowym Szpitalu Okręgowym na oddziale chirurgicznym kierowanym w tym czasie przez prof. dr. hab. Tadeusza Orłowskiego. W latach 1982–1992 był ordynatorem oddziału chirurgicznego Szpitala Miejskiego im. Rafała Czerwiakowskiego. Po likwidacji szpitala w 1992 roku powrócił do pracy w II Katedrze i Klinice Chirurgii AM we Wrocławiu, gdzie pracował do emerytury, tj. do 1999 roku.

Profesor L. Czarniecki niezależnie od pracy na chirurgii był współtwórcą obecnego Wydziału Zdrowia Publicznego (w tym okresie Wydziału Pielęgniarskiego) założycielem i pierwszym kierownikiem Zakładu Pielęgniarstwa Klinicznego. Kierował tym Zakładem w latach 1978–1999, tj. do czasu przejścia na emeryturę. Pod jego kierunkiem przygotowano i obroniono ponad 100 prac magisterskich.

Dorobek naukowy prof. L. Czarnieckiego dotyczy przede wszystkim publikacji z zakresu chirurgii jamy brzusznej. W klinice chirurgicznej był pionierem leczenia rozlanego zapalenia otrzewnej metodą drenażu przepływowego. Przeprowadzone badania oraz promowanie nowoczesnej w tym okresie metody leczenia przyczyniły się do zmniejszenia śmiertelności w przebiegu zapalenia otrzewnej. Po odbyciu stażu naukowego w uniwersyteckiej klinice w Amsterdamie wprowadził do kliniki metodę gastrektomii sposobem Boeremy, m.in. w leczeniu krwotoków z żyłaków przełyku.

Poza pracą naukową i dydaktyczną, udzielał się czynnie w Okręgowej Komisji Kontroli Zawodu oraz Wrocławskim Towarzystwie Naukowym. Przez dwie kadencje pełnił funkcję sekretarza i wiceprzewodni-

czącego V Wydziału Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, a od 2003 roku był zastępcą sekretarza generalnego tego Towarzystwa. Był aktywnym członkiem Towarzystwa Chirurgów Polskich, m.in. przez jedną kadencję pełnił funkcję przewodniczącego Dolnośląskiego Oddziału TChP, uzyskał też zaszczytną godność członka honorowego tego Towarzystwa.

Za swoją działalność naukową i społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Wielokrotnie otrzymywał nagrody indywidualne i zespołowe JM Rektora AM.

Profesor dr hab. L. Czarniecki po przejściu na emeryturę utrzymywał ściśle kontakty z II Kliniką Chirurgiczną. Uczestniczył we wszystkich dorocznych uroczystościach Kliniki, z pełnym zaufaniem poddawał się okresowym badaniom i leczeniu operacyjnemu jako pacjent swojej macierzystej Kliniki. Należał do bezpośrednich wychowanków i uczniów szkoły chirurgicznej prof. W. Brossa.

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o Jego śmierci. Odszedł od nas chirurg – nasz kolega i nauczyciel, człowiek zasłużony dla chirurgii polskiej, znakomity lekarz oddany swoim chorym i związany bardzo mocno z własną rodziną. Pozostanie zawsze w naszej pamięci. Zmarł 16 października 2007 roku – pochowany na cmentarzu przy ul. Bujwida.

Zygmunt Grzebieniak

CMENTARZ RAKOWICKI W KRAKOWIE – WIELKA NEKROPOLIA PRZESZŁOŚCI NARODOWEJ

Cmentarz Rakowicki w Krakowie – to nie tylko największa nekropolia tego miasta, ale również jedna z najważniejszych w Polsce. Powstała nieco później niż cmentarz na Powązkach w Warszawie, Cmentarz Łyczakowski we Lwowie czy wileński cmentarz Na Rossie. Usytuowany jest na południowym krańcu Prądnika Czerwonego i położony na terenie dawnego folwarku zwanego Bosackie, który karmelici boszi z Czernej sprzedali miastu.

Najstarsza część cmentarza Rakowickiego została rozplanowana w 1839 r. przez Karola Romana Kremera (1812–1860), wybitnego architekta i konserwatora zabytków, jako interesujące założenie parkowe. W centralnej części parku jest położona kaplica pod wezwaniem Zmartwychwstania Pańskiego, wokół której znajdują się kwatery przedzielone alejkami. Projekt kaplicy przygotował austriacki podpułkownik i architekt Józef Czeszka. Budowla z piaskowca dębnickiego, poświęcona przez biskupa krakowskiego Ludwika Łętowskiego w 1862 roku, przetrwała do dzisiaj.

Kaplica na cmentarzu Rakowickim

Kaplica typu neoklasycystycznego, będąca bazyliką trójnawową, posiada na frontonie do dziś czytelny napis *Beati qui in Domino moriuntur* („Błogosławieni, którzy umierają w Panu”).

Obrazy w ołtarzach: scena Zmartwychwstania Pańskiego, Śmierć św. Józefa oraz Madonna z Dzieciątkiem i świętymi Barbarą i Stanisławem, pochodzą z 1861 r. Ich autorem jest Józef Plank. Na cmentarzu Rakowickim, czynnym do dziś, spoczywają wielcy Polacy, luminarze nauki i kultury. Znajdują się tu także zbiorowe mogiły weteranów powstań narodowych, Legionów Polskich, symboliczny grób pomordowanych w latach 1939–1945 oraz kwatera partyzancka. Niektóre grobowce to prawdziwe dzieła architektury.

Pomnik Żołnierzy Września 1939 i Armii Kraków

Warto nadmienić, że w 1920 r. po drugiej stronie ulicy Prandoty powstał duży cmentarz wojskowy, należący obecnie do cmentarza Rakowickiego. Znajduje się tam wiele mogił zbiorowych, m.in.: grób młodzieży szkół krakowskich, którzy polegli za Polskę w latach 1914–1920, groby powstańców śląskich, lotników alianckich, żołnierzy radzieckich, a przy wejściu uderza swą monumentalnością pomnik Żołnierzy Września 1939 i Armii Kraków.

Grób rodzinny Wojtyłków i Kaczorowskich

Na dawnym cmentarzu wojskowym spoczywają również rodzice i brat papieża Jana Pawła II. Są to groby najczęściej odwiedzane i zawsze pełne kwiatów. Jan Paweł II podczas pobytów w Polsce kilkakrotnie odwiedzał grób swoich rodziców i brata.

Spośród tysięcy grobów, jakie znajdują się na cmentarzu Rakowickim warto jeszcze wymienić grób Jana Matejki i Ignacego Daszyńskiego.

Grób Jana Matejki

Jan Matejko (1838–1893) – autor wielkich kompozycji i obrazów poświęconych dziejom ojczystym

oraz parotysięcznych zbiorów dokumentalnych rysunków, był szczególnie związany z Krakowem.

Ignacy Daszyński (1866–1936), zasłużony działacz i polityk, premier i minister spraw zagranicznych, marszałek Sejmu jest także pochowany na tym cmentarzu.

Nagrobek Ignacego Daszyńskiego

Nie trzeba przypominać, że listopad to okres wspomnień również o tych, których śmierć pozostawiła bez imienia i grobu.

Zbigniew Domostłwski

Większość informacji zaczerpnięto z publikacji Michała Rożka „Przewodnik po zabytkach i kulturze Krakowa”, Kraków 1993.

Akademia Medyczna we Wrocławiu wobec wydarzeń historycznych ostatniego ponad półwiecza

Jak każdy organizm społeczny, również instytucja grupująca ludzi łączy się w wir wydarzeń, które się wokół niej dzieją. Wydarzenia te mają różny charakter, głównie historyczny i polityczny, ale nie tylko. Wrocław, podobnie jak cały kraj, uczestniczył w wielu wydarzeniach.

W 1945 r. wyszedł z kataklizmu zgotowanego przez długotrwałe oblężenie miasta. Dało to jednak początek życia powojennego, polskiego Uniwersytetu i Politechniki wraz z Wydziałem Lekarskim. Wiązał się z tym okres „bohaterski” w historii Uczelni. Miasto wydostało się z tragedii, umożliwiając nowe życie

tysiącom mieszkańców, a wśród nich nauczycielom i studentom, o czym już wiele napisano.

Pierwszym wielkim zawirowaniem w powojennym już Wrocławiu były wydarzenia 1956 r. zwane „polskim październikiem”. Pracownicy uczelni przeżywali je gorąco razem z młodzieżą biorącą udział w pochodach i wiecach, które wiązały się szczególnie z powstaniem węgierskim. Po raz pierwszy od dawna Polacy mogli coś głęboko przeżywać w sposób pokojowy. Angażowali się uczuciowo w sprawę węgierską, proponując pomoc. Zwrot październikowy dawał pewne poczucie wolności, tym bardziej

więc w imię solidarności występowało z hasłami pomocy Węgrom. Oddawano krew i organizowano zespoły lekarskie mające wyjechać na Węgry. Na Akademii w tej działalności wyróżniał się śp. dr med. Adam Baron, z temperamentem entuzjasty, pod życzliwym patronatem prof. Kazimierza Nowosada, swojego szefa w I Klinice Położnictwa i Chorób Kobiecych. Niestety, dalszy tragiczny rozwój sytuacji na Węgrzech musiał ostudzić te zapęły. Nasi południowi sąsiedzi nie przepuszczali transportów z pomocą dla Węgrów. Powstało wtedy powiedzenie, że „Węgrzy zachowali się jak Polacy, Polacy jak Czesi a Czesi...” – tu następowało brzydkie określenie. Pokutowało ono do wydarzeń Praskiej Wiosny w 1968 r., kiedy Polska nie zachowała się najlepiej.

Przygotowana już do wyjazdu ekipa z Kliniki musiała skończyć swoją działalność na spotkaniu koleżeńskim z udziałem Profesora.

Kilka lat później, w 1963 r., we Wrocławiu wybuchła epidemia ospy. Od lata do jesieni zmobilizowała jednak wszystkich mieszkańców. Akademia nie poniosła żadnych ofiar, nie została też zamknięta (były wakacje). Kwarantanną zostały objęte niektóre inne szpitale w mieście. Sytuacja rodziła wiele konfliktów, o czym pisano w prasie. Na samym początku wypłynęła jednak z Akademii istotna pomyłka diagnostyczna w czasie specjalistycznej konsultacji. Nie zmieniło to przebiegu epidemii, którą skutecznie opanowano.

Warto jeszcze dodać, że zgłaszający się do szczepień specjalistycznych, profilaktycznych w porze wakacyjnej mieszkańcy Wrocławia, będący w innych miejscowościach, byli przyjmowani z pewną rezerwą i obawą jako przyjeżdżający z centrum zarazy.

Wydarzeniem ogólnopolskim, które poruszyło także Wrocław i uczelnie był ruch studencki w 1968 r. powstały po słynnym „zdjęciu” przedstawienia „Dziadów” w Warszawie. Młodzież Akademii brała udział w proteście, który był wynikiem represji władz wobec sprzeciwu na tę decyzję. Na Akademii w porównaniu z Uniwersytetem, ruch ten był bardziej ograniczony. Wynikało to m.in. z różnej liczebności obu środowisk. Represje w postaci relegowania studentów z Uczelni spadły jednak także na Akademię. Odebrano stanowiska rektorom obu uczelni, co było znamienne.

Represje pomarcowe, bo tak je wtedy nazywano, przeszły w 1968 r. w ogólnopolską walkę z tzw. „syjonistami”. Spowodowało to emigrację wielu ludzi, w tym także pracowników uczelni. Wydawałoby się, że proces ten objął Akademię Medyczną we Wrocławiu w mniejszym stopniu. Obowiązkowy wiec z potępieniem „syjonizmu” odbył się jednak i na Akademii w sali wykładowej Zakładu Mikrobiologii pod szyldem związków zawodowych. Ówczesny przewodniczący w przemówieniu otwierającym wy-

krztusił z siebie, choć krótko i oględnie, to jedno słowo kluczowe dla uzasadnienia tego spotkania.

Być może było to przypadkowe, ale właśnie w tym czasie zaznaczyła się też na Akademii duża zmiana pokoleniowa. Zwłaszcza we władzach Uczelni znalazła się już generacja wychowanków Akademii, zastępując tych, którzy mieli przedwojenne korzenie. Proces ten trwał jeszcze przez pewien czas.

O rewolucji solidarnościowej w 1980 r. napisano już wiele i są to wydarzenia znane. Na Akademii Medycznej było słychać nowy, silny głos związkowy. Proces zmian został zahamowany po wprowadzeniu stanu wojennego. Zaznaczył się też dramatycznie przez aresztowanie i sprawę sądową jednego z lekarzy oraz działaczy związkowych za przekroczenie zarządzeń WRON-u. Po procesie sprawa została umorzona dzięki silnej obronie środowiska.

Wybory w 1989 r. i rozpoczęty proces transformacji ustrojowej przebiegł podobnie jak w całym kraju. Miał duże znaczenie w organach wybieralnych Uczelni NSZZ „Solidarność”. W skali całego kraju przyniosło to zmiany statutowe i regulaminowe uczelni, a więc także na Akademii Medycznej.

Ostatnim wstrząsem, jaki przeżyła Uczelnia wraz z całym miastem była powódź w lipcu 1997 r. Choć ocalał główny kampus Akademii przy ul. Chałubińskiego, to jednak ucierpiały niektóre jednostki na tzw. bazie obcej. Dotyczyło to zwłaszcza klinik przy ul. Traugutta, powodując duże straty materialne. Grozę sytuacji miasta oddawał w sposób autentyczny komunikat radiowy z niedzieli 13 lipca o godz. 7 rano. Przytoczę go tak, jak zapamiętałem: „Podajemy wiadomości. Sytuacja powodziowa w kraju. We Wrocławiu trwa obrona Biskupina...”. Brzmiało to zupełnie jak komunikat wojenny i oddawało powagę sytuacji.

Ostatecznie jednak sama Akademia wyszła z kataklizmu miasta obronną ręką.

Sumując, można stwierdzić, że Akademia Medyczna wychodziła obronną ręką ze wszystkich katastrof, jakie przeżywał Wrocław od oblężenia w 1945 r. przez epidemię ospy w 1963 r., stan wojenny w 1981 r. i powódź w 1997 r. Działo się to mniej więcej regularnie co 16–18 lat.

Miejmy nadzieję, że sytuacje te nie będą się w przyszłości powtarzać. Zależy to od Opatrzności. Inna prawidłowość jest bardziej polityczna i zarazem historyczna: to wydarzenia krajowe w rytmie 12-letnim od Powstania Warszawskiego w 1944 r. przez wstrząs październikowy w 1956 r., wydarzenia marcowe w 1968 r. (a po nich grudzień 1970 r. na Wybrzeżu), ruch „Solidarności” w 1980 r., a następnie stan wojenny. Wraz ze zmianą ustroju w 1989 r. prawidłowość ta ustała...

Warto wiedzieć

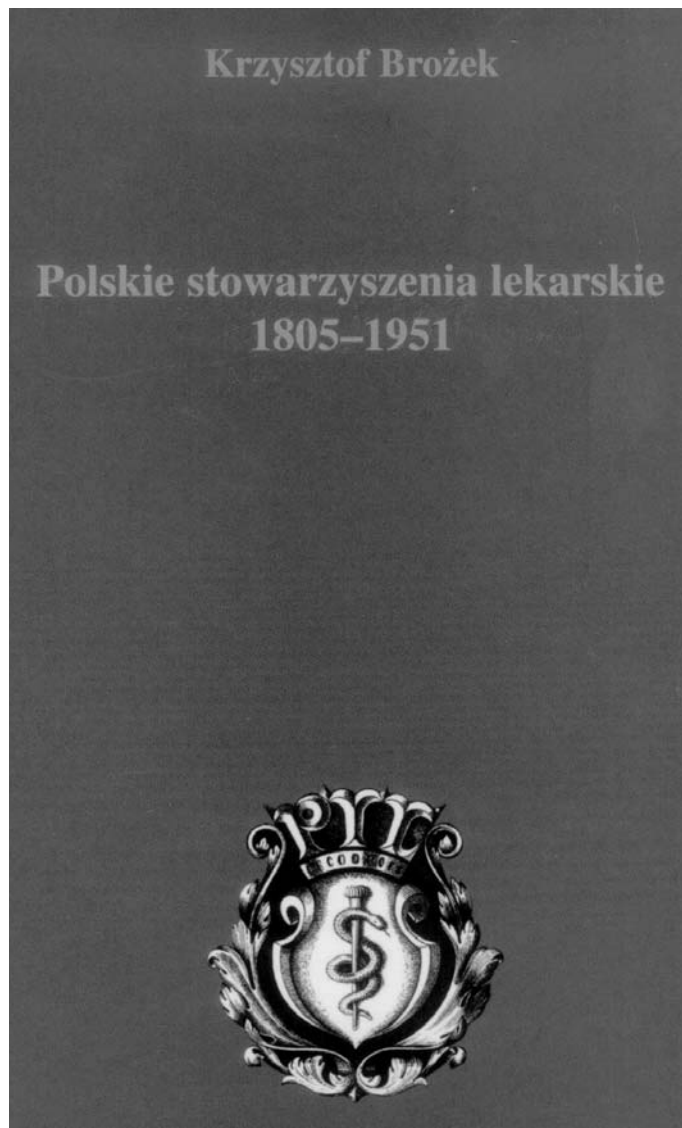
O Towarzystwach Lekarskich w okresie niewoli narodowej

Littera scripta manet
(słowo pisane pozostaje)

Warto podzielić się informacjami o wydanej książce, napisanej przez zasłużonego historyka medycyny z Katowic, nauczyciela akademickiego w śląskich wyższych uczelniach dr. med. Krzysztofa Brożka pt. „Polskie stowarzyszenia lekarskie” (1805–1951). Wydano ją w 2005 r. w 200. rocznicę powołania najstarszego Polskiego Towarzystwa Lekarskiego w Wilnie. Monografia spotkała się z życzliwymi recenzjami Teresy Ostrowskiej (kwartalnik „Historia Nauki i Techniki” 2006, 51, 3–4, s. 352–353) oraz Andrzeja Gerstenkorna („Zdrowie Publiczne” 2006, 116, 3, s. 40). Ponieważ również piszący te słowa informował Czytelników o Polskim Towarzystwie Lekarskim we Wrocławiu w latach 1946–1961 i jego więzi z Wydziałem Lekarskim („Gazeta Uczelniana” 2001, VII, nr 7/56, s. 14–15), uważam za najwłaściwsze krótkie przedstawienie towarzystw lekarskich w okresie niewoli narodowej. Zebrane pracowicie przez Autora informacje, o których wstępnie sygnalizował jeszcze w 1976 r. na łamach „Służby Zdrowia” 1976, nr 33/1412, s. 5, zasługują na poznanie.

Ruch naukowy polskich lekarskich towarzystw naukowych otwiera powstanie w 1805 r. Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego, którego pierwszym prezesem został Jędrzej Śniadecki, niewymagający prezentacji w gronie lekarskim. Drugie było Towarzystwo Lekarskie Warszawskie założone w 1820 r., niestety represje po powstaniu listopadowym spowodowały, że następne towarzystwa w zaborze rosyjskim zaczęły rozwijać działalność dopiero w drugiej połowie XIX stulecia (Towarzystwo Lekarzy Wołyńskich, Towarzystwo Lekarzy Podolskich, Towarzystwo Lekarskie Częstochowskie i inne). To ostatnie dzięki aktywności współzałożyciela Władysława Biegańskiego przodowało w ruchu społeczno-naukowym i dokształceniowym.

W zaborze austriackim po powstaniu styczniowym istniały jedyne siedziby polskich uniwersytetów w Krakowie i Lwowie z wydziałami lekarskimi. Od 1867 r. polscy lekarze w ówczesnej Galicji zrzeszali się w Towarzystwie Lekarzy Galicyjskich z siedzibą zarządu we Lwowie, a w 1911 r. miało ponad 20 oddziałów terenowych. Warto również przypomnieć, że autonomiczne Towarzystwo Lekarskie Krakowskie przekształciło się w 1871 r. w Akademię Umiejętności, skupiającą naukowców z trzech zaborów, w tym lekarzy.

W zaborze pruskim, gdzie działało Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauki integracyjną rolę odegrały zjazdy lekarzy i przyrodników polskich. Polskiemu ruchowi naukowemu na początku XX wieku służyło 15 czasopism naukowych. Istniejących po I wojnie światowej pięć wydziałów lekarskich (Warszawa, Kraków, Lwów, Wilno, Poznań) wspomagało działalność towarzystw naukowych, w tym powstałych towarzystw specjalistycznych. Lekarze II Rzeczypospolitej byli zorganizowani w stowarzyszenia samokształceniowe: naukowe towarzystwa, ogólne i specjalistyczne, lekarskie związki zawodowe oraz samorządowe izby lekarskie. Po ogromnych stratach w wyniku II wojny światowej, początkowo reaktywowano przedwojenne towarzystwa ogólnolekarskie i specjalistyczne.

Likwidacja izb lekarskich i centralizacja agend służby zdrowia zahamowały rozwój towarzystw. O szczególnej roli integracyjnej Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, które wykorzystało znakomicie „reglamentowany” zakres swobody, wspomina zarówno Autor, jak i wspomniany własny artykuł. Książka jest bogato udokumentowana. Liczba 110 towarzystw specjalistycznych, którą podaje Autor obecnie budzi refleksję, czy nie powinniśmy bardziej wspierać jedyne towarzystwo interdyscyplinarne, a mianowicie Polskie Towarzystwo Lekarskie.

W związku z powyższym warto przytoczyć zdanie Korneliusza Celsusa (53 p.n.e. – 7 n.e.) *Omnes medicinae partes ita inexas sunt, ut ex toto separari non possint*. W wolnym tłumaczeniu

i interpretacji można powiedzieć, że wąskich specjalności nie da się oderwać od całości. Pozwoliłem sobie na przytoczenie tych danych na początek roku akademickiego oraz dwóch cytatów łacińskich, aby przypomnieć o ważności holistycznego patrzenia na medycynę. Pewnym „remedium” może być przypomnienie o roli jedyne go towarzystwa ogólnospecjalistycznego – integracyjnego Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, które przeżywało rozkwit również w naszej powojennej rzeczywistości. Nie pozwólmy PTL-owi zginąć w tym nawale problemów i nowości. To moja refleksja po lekturze wspomnianego wydawnictwa.

Zbigniew Domosławski

Pokojowa Nagroda Nobla dla Ojca Świętego Jana Pawła II

W 29. rocznicę pontyfikatu umiłowanego Ojca Świętego Jana Pała II Komisja Krajowa Federacji ~~Solidarność~~ 80 miała zaszczyt wręczyć na ręce Jego Eminencji ks. dr. Stanisława Dziwisza Złotą Odznakę Solidarności z 1980 roku i statuetkę Św. Barbary, jako pośmiertne podziękowanie Wielkiemu Polakowi Papieżowi Janowi Pawłowi II za dar Wielkiego Pontyfikatu i przywrócenie Polski do rodziny demokratycznych państw, a także za wielką pomoc opozycji, Solidarności i liczne wyrazy wsparcia adresowane do społeczeństwa polskiego i związkowców, prosząc jednocześnie o przekazanie ich Jego Świętobliwości Benedyktowi XVI z zaakcentowaniem, że przygotowujemy wniosek o uhonorowanie Ojca Świętego Jana Pawła II Pokojową Nagrodą Nobla w 30. rocznicę tego wyjątkowego, historycznego pontyfikatu.

W czasie podniosłej uroczystości, która odbyła się po mszy świętej w Katedrze Wawelskiej Komisja Krajowa Federacji ~~Solidarność~~ 80 miała zaszczyt uhonorować w Skarbcu na Wawelu, gdzie przyjmowano koronowane głowy, również Jego Eminencję ks. dr. Stanisława Dziwisza po raz drugi Złotą Odznaką Solidarności z 1980 roku oraz statuetką Hutniczej Braci Związkowej w podziękowaniu za wielką i przyjacielską pomoc Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II przy wprowadzaniu Kościoła w III Tysiąclecie oraz rozwijanie nowego oblicza w działalności papieża, przez kroczenie śladami Chrystusa do wiernych całego świata. Po raz pierwszy odznaczono Jego Eminencję 17 stycznia 2007 roku jako podziękowanie za uratowanie życia Ojcu Świętemu.

z przywódcami wielu państw najważniejsze sprawy tamtego dziejowego okresu. Wszyscy pamiętamy obrazy medialne przechadzających się po Ogrodach Watykańskich i dyskutujących: Jana Pawła II, Ronalda Reagana, Michaiła Gorbaczowa i wielu innych polityków i koronowanych głów.

Ten olbrzymi wymiar dyplomacji, dobroci i miłości rzutował na postawy wielu polityków, ugrupowań i narodów świata. Wraz ze śmiercią Papieża Jana Pawła II niemożliwe okazało się zarzucenie tej otwartej formuły funkcjonowania politycznego i społecznego, co dowodzi, jak dalece Ojciec Święty zmienił oblicze tej swojej i naszej ziemi.

dr Zbigniew Półtorak
Przewodniczący

Komisji Krajowej Federacji **Solidarność 80**

Wręczając podziękowania i statuetki Św. Barbary oraz Hutnika od braci hutniczej z Huty Miedzi „Głogów”, wskazałem w imieniu Komisji Krajowej Federacji **Solidarność 80**, że Ojciec Święty zmienił oblicze tej ziemi, o co tak gorąco prosił Ducha Świętego podczas pierwszej pielgrzymki do Polski w czerwcu 1979 roku. Wskazałem też, że część tego Wielkiego Pontyfikatu każdy z nas nosi w sobie. Doniosła moc papieskiego miłosierdzia odmieniła społeczny i polityczny wymiar współczesnego świata, a szczególnie Polaków. Jan Paweł II stał się bohaterem narodowym i wzorem do naśladowania. Jak wielkim autorytetem był dla wszystkich, niech świadczy wypowiedź Michaiła Gorbaczowa, który wychodząc po godzinnej rozmowie z Ojcem Świętym 1 grudnia 1989 roku, powiedział do swej żony Raisy: „Mam zaszczyt przedstawić ci najwyższy autorytet moralny na ziemi”.

To Ojciec Święty jest zdaniem naszego związku zwycięzcą komunizmu. Jako jedyny z trzech przywódców świata, którzy omawiali i akceptowali jego, tym razem demokratyczny porządek na Malcie w maju 1988 roku, ten Wielki Polak, Europejczyk i Obywatel Świata nie otrzymał Pokojowej Nagrody Nobla. Stolica Apostolska za czasów pontyfikatu Jana Pawła II była miejscem, gdzie omawiano

XXVI KONFERENCJA NAUKOWO-SZKOLENIOWA SEKCJI PROTETYKI PTS

Wałbrzych – Zamek Książ, 2–4 października 2008 r.

Temat wiodący konferencji: ***Primum non nocere w protetyce stomatologicznej***

TEMATYKA KONFERENCJI

- Współczesne procedury protetyczne w aspekcie zachowania stanu zdrowia układu stomatognatycznego
- Jatrogenne oddziaływanie uzupełnień protetycznych na tkanki i funkcje układu stomatognatycznego
- Błąd sztuki lekarskiej
- Profilaktyka zagrożeń zdrowotnych w protetyce
- Tematy wolne

ORGANIZATORZY

- Katedra Protetyki Stomatologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu
- Zarząd Sekcji Protetyki Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego
- Oddział Dolnośląski Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego
- NZOZ STOMAX Wałbrzych

RAMOWY PROGRAM KONFERENCJI

2 X 2008 Czwartek	3 X 2008 Piątek	4 X 2008 Sobota
Rejestracja uczestników	Uroczyste otwarcie konferencji (godz. 10.00)	Sesje tematyczne (Sala A, B) (godz. 9.00–13.45)
	Sesje tematyczne (Sala A, B) (godz. 10.30–14.30)	Zamknięcie Konferencji (godz. 14.00)
	Lunch (godz. 14.30–15.30)	Lunch (godz. 14.00–15.00)
	Sesje tematyczne (Sala A, B) (godz. 15.30–19.00)	Dla chętnych – wycieczka do Fabryki Porcelany lub do Walimia (godz. 15.00–19.00)
Posiedzenie Zarządu Sekcji Protetyki (godz. 19.30)	Uroczysta kolacja (godz. 20.00)	
	Wystawa sprzętu i materiałów stom. (godz. 10.00–19.00)	Wystawa sprzętu i materiałów stom. (godz. 9.00–14.00)

Uczestnicy Konferencji uzyskają certyfikat i punkty edukacyjne. Więcej informacji na temat konferencji (oraz formularze) można znaleźć na stronie internetowej: <http://www.stom.am.wroc.pl/>

Można też dzwonić pod niżej podane numery telefonów.

Zgłoszenie referatu lub plakatu (na formularzu nr 1 wraz z dyskiecią) najpóźniej **do 30 kwietnia 2008 r.** prosimy dokonać pod adresem Komitetu Naukowego. Istnieje możliwość opublikowania zgłoszonych prac w recenzowanym czasopiśmie.

Zgłoszenie uczestnictwa w konferencji (na formularzu nr 2) **do 30 czerwca 2008 r.** po cenach preferencyjnych, a **najpóźniej do 1 września 2008 r.** ze zwiększonymi opłatami, z wyszczególnieniem opłat i kopią przekazu pieniężnego, prosimy przekazać pod adres Biura Organizacyjnego. Zakwaterowanie wg kolejności zgłoszeń i według wykazu hoteli, który przedstawimy w komunikacie 2 (Hotel „Zamek Książ”, „Maria” i inne).

ADRES KOMITETU NAUKOWEGO (przyjmowanie zgłoszeń prezentacji prac na konferencję):

Katedra Protetyki Stomatologicznej AM we Wrocławiu, 50-425 Wrocław, ul. Krakowska 26, tel. +48 (71) 7840291, 7840290. fax +48 (71) 7840292

E-mail: Halina.Panek@kn.pl

ADRES BIURA ORGANIZACYJNEGO (przyjmowanie zgłoszenia uczestnictwa wraz z kopiami opłat): NZOZ Centrum Stomatologii „STOMAX” Sp. z o.o., 58-300 Wałbrzych, ul. Szmidta 15, tel. +48 (74) 842-41-56. fax +48 (74) 842-94-28

E-mail: stomax@op.pl

Serdecznie zapraszamy do udziału w Konferencji

dr hab. n. med. Halina Panek, prof. AM
przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego i Naukowego Konferencji

Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej
im. Ludwika Hirszfelda

Polskie Towarzystwo Gastroenterologii
Oddział Dolnośląski

Polskie Towarzystwo Nefrologiczne
Oddział Dolnośląski

zapraszają na konferencję na temat

MODEL KARIERY NAUKOWEJ

Konferencja odbędzie się 29 listopada 2007 r. we Wrocławiu, w sali wykładowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej, przy ulicy Weigla 12

Program

godz. 10⁰⁰–11³⁰

Otwarcie konferencji – Dyrektor Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej – prof. dr hab. Jacek Szepletowski

„Strategia Lizbońska i Proces Boloński – czy korzystamy z szans?” – dr hab. Leszek Paradowski, prof. AM

„O rafach akademickiej kariery, czyli jak osiągnąć naukowy sukces nie przestając być dobrym lekarzem” – prof. dr hab. Marian Klinger, dr med. Mariusz Kusztal

„Młodzi badacze w instytutach Polskiej Akademii Nauk” – prof. dr hab. Jacek Szepletowski

przerwa godz. 11³⁰–12⁰⁰

godz. 12⁰⁰–14⁰⁰

Konferencja „okrągłego stołu”

„Aktualne modele kariery naukowej – czy potrzebna jest habilitacja?” – prof. dr hab. Andrzej Górski (moderator), prof. dr hab. Tadeusz Szulc, prof. dr hab. Marian Klinger

„Od pomysłu do wdrożenia” – dr Stanisław Han

„Studia doktoranckie jako specjalny sposób kształcenia” – prof. dr hab. Tadeusz Szulc

„Dlaczego wyjeżdżamy?” – lek. med. Maciej Guziński*, lek. med. Jacek Kłak*, lek. med. Paweł Petryszyn*, mgr farm. Sebastian Turek*, Kamil Heine**
Konrad Kaaz**

Autorzy wykładów:

Prof. dr hab. Andrzej Górski – Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk, b. Rektor Akademii Medycznej w Warszawie, b. Dyrektor Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej

Dr Stanisław Han – Prezes Zarządu PPF Hasco-Lek SA

Prof. dr hab. Marian Klinger – b. Prorektor ds. Nauki Akademii Medycznej we Wrocławiu

Dr hab. Leszek Paradowski, prof. AM – b. Rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu

Prof. dr hab. Jacek Szepletowski – Dyrektor Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej

Prof. dr hab. Tadeusz Szulc – b. Wiceminister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, b. Rektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu

*doktoranci Akademii Medycznej we Wrocławiu

**studenci Akademii Medycznej we Wrocławiu

Z prac Senatu

22 października 2007 r. odbyło się kolejne, 24 w obecnej kadencji posiedzenie Senatu Akademii Medycznej we Wrocławiu.

- JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak wręczył dr. hab. Markowi Bochni nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego.
- Senat wysłuchał przedstawionej przez dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Zdrowia dr. hab. Romana Danielewicz informacji dotyczącej zasad podziału dotacji na działalność dydaktyczną dla uczelni medycznych.
- Senat podjął uchwałę w sprawie powołania dr hab. Haliny Grajety na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Bromatologii Wydziału Farmaceutycznego.
- Senat podjął uchwałę w sprawie uruchomienia na Wydziale Farmaceutycznym z Oddziałem Analityki Medycznej studiów podyplomowych analityki.
- Senat podjął uchwałę w sprawie przekształceń w Katedrze Biologii i Botaniki Farmaceutycznej – zniesienia Ogrodu Roślin Lecznich.
- Senat podjął uchwałę w sprawie wprowadzenia w życie Regulaminu studiów podyplomowych prowadzonych na Akademii Medycznej we Wrocławiu.
- Senat podjął uchwałę w sprawie wprowadzenia w życie Regulaminu przyznawania nagród w Akademii Medycznej we Wrocławiu.
- Senat podjął uchwałę w sprawie proponowanych przez rząd zmian prawa dotyczącego fundacji i działalności pożytku publicznego w Polsce.
- Senat podjął uchwałę w sprawie utworzenia Katedry Pielęgniarstwa Pediatricznego, utworzenia Zakładu Pulmonologii Pediatricznej oraz włączenia Zakładu Pediatrii Społecznej do struktury nowo utworzonej Katedry.
- Senat podjął uchwałę w sprawie przystąpienia Uczelni do utworzonej przez Radę Miejską Wrocławia spółki Wrocławskie Centrum Badań (EIT+).
- Senat podjął uchwałę w sprawie przyznania odznaczeń Uczelni dla: Aleksandry Natalli-Świat – *Medal Academia Medica Wratislaviensis*, prof. dr Jensa Christiansena – *Medal Academia Medica Wratislaviensis*, mgr. Michała Hajtko – Złota Odznaka Honorowa Uczelni.
- Senat podjął uchwałę w sprawie zmiany zasad przyznawania Odznaki Wzorowy Student.
- Senat podjął uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na dofinansowanie dwóch projektów badawczych realizowanych w ramach 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej w obszarze tematycznym „Zdrowie”.

Kalendarium

19–21 października we Wrocławiu odbyła się VIII Krajowa Konferencja „Zmiany w Środowisku – Wyzwania dla Zdrowia” zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Medycyny Środowiskowej przy współudziale Katedry i Zakładu Higieny Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz Fundacji na Rzecz Dzieci Zagłębia Miedziowego w Legnicy. Honorowy patronat nad konferencją objęli: minister zdrowia prof. dr hab. Zbigniew Religa, rektor AM we Wrocławiu prof. dr hab. Ryszard Andrzejak oraz dyrektor Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu – dr Edmund Anczyk.

19–20 października odbył się XXI Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych. W uroczystości otwarcia uczestniczył JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak.

22 października JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak brał udział w uroczystości wręczenia statuetek „Dolnośląski Gryf – Nagroda Gospodarcza”. Podczas uroczystej gali Prezydent Wrocławia – Rafał Dutkiewicz – otrzymał „Nagrodę Specjalną – Dolnośląskiego Gryfa” dla osobowości Dolnego Śląska.

22 października student Konrad Kaaz został jednogłośnie wybrany na drugą kadencję przewodniczącym Komisji Wyższego Szkolnictwa Medycznego Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

24 października dr hab. Wiesław Malinka, prof. nadzw. został powołany, decyzją przewodniczącego dr. hab. Zbigniewa Marciniaka, do grona ekspertów Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

25 października dr hab. Piotr Wiland został powołany, decyzją przewodniczącego dr. hab. Zbigniewa Marciniaka, do grona ekspertów Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

25 października prof. dr hab. Janusz Pluta został prezesem Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego na lata 2007–2010.

25–27 października odbyła się we Wrocławiu międzynarodowa konferencja European University Association (EUA). Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. Tadeusz Luty na ręce rektora AM prof. dr. hab. Ryszarda Andrzejaka złożył podziękowania za niezwykle sprawną organizację pomocy medycznej, którą rektorzy-członkowie EUA zostali otoczeni w czasie konferencji. Szczególne słowa uznania zostały skierowane do dr. Adama Skalskiego i Magdaleny Krafczyk (sekretariat rektora ds. klinicznych) za wszelką pomoc i wyjątkowe zaangażowanie w całość prac przygotowawczych przed konferencją.

26 października odbyła się międzynarodowa konferencja „Żywność w prewencji chorób sercowo-naczyniowych” zorganizowana przez Katedrę i Klinikę Chorób Wewnętrznych, Zawodowych i Nadciśnienia Tętniczego, Katedrę i Zakład Medycyny Społecznej, Katedrę i Zakład Bromatologii, zespół badawczy programu PURE POLSKA.

26 października JM Rektor uczestniczył w immatrykulacji studentów Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego.

3 listopada na zaproszenie rektora Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu prof. dr. hab. Bogusława Fiedora rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak i prodziekan ds. specjalizacji dr hab. Bernarda Kazanowska, prof. nadzw. uczestniczyli w uroczystej inauguracji polsko-francuskich międzyuczelnianych studiów magisterskich: zarządzanie instytucjami opieki zdrowotnej i społecznej.

13 listopada na terenie Parku Technologicznego we Wrocławiu odbyła się konferencja „Nowe możliwości wykorzystania naturalnych surowców pochodzenia roślinnego, zwierzęcego i biotechnologicznego do celów nutraceutycznych i biomedycznych”, zorganizowana przez Akademię Medyczną, Uniwersytet Przyrodniczy i Uniwersytet Wrocławski. Podczas konferencji została podpisana umowa partnerska klastra NUTRIBIOMED,

działającego w obszarach żywności, suplementów diety, biotechnologii i biomedycyny. Przedmiotem działań klastra będzie utworzenie sieci transferu wiedzy z jednostek naukowych i naukowo-technologicznych do podmiotów gospodarczych z wykorzystaniem środków finansowych Unii Europejskiej przeznaczonych na ten cel.

15 listopada w dniu Święta Nauki Wrocławskiej JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak brał udział w uroczystym złożeniu kwiatów pod pomnikiem Martyrologii Profesorów Lwowskich oraz w otwartym posiedzeniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Rektor ds. nauki prof. dr hab. Marek Ziętek uczestniczył w uroczystościach na Uniwersytecie Wrocławskim, rektor ds. dydaktyki dr hab. Mariusz Zimmer, prof. nadzw. na Politechnice Wrocławskiej i Papieskim Wydziale Teologicznym, rektor ds. klinicznych dr hab. Jerzy Rudnicki, prof. nadzw. wziął udział w złożeniu kwiatów pod tablicą upamiętniającą profesorów krakowskich więzionych we Wrocławiu w 1939 roku oraz w spotkaniu na Uniwersytecie Przyrodniczym.

15 listopada na uroczystości Święta Nauki Wrocławskiej, podczas otwartego posiedzenia Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, ogłoszono, że laureatami tegorocznej nagrody Kolegium za integrację środowiska akademickiego zostali prof. dr hab. Kazimiera Wilk oraz prof. dr hab. Wojciech Witkiewicz.

15 listopada na Uniwersytecie Wrocławskim, przed notariuszem Kamilą Komarzańską, Andrzej Łoś – marszałek województwa dolnośląskiego, Tadeusz Drab – wicemarszałek województwa dolnośląskiego, Rafał Dutkiewicz – prezydent Wrocławia, Tadeusz Luty – rektor Politechniki Wrocławskiej, Leszek Pacholski – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego, Ryszard Andrzejak – rektor Akademii Medycznej, Michał Mazurkiewicz – rektor Uniwersytetu Przyrodniczego, podpisali akt notarialny zawarcia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – Wrocławskie Centrum Badań EIT+. Kapitał zakładowy Spółki będzie wynosił 4 700 000 PLN i składał się z 4 700 równych i niepodzielnych udziałów o wartości nominalnej 1000 PLN każdy. Celem założonej Spółki jest prowadzenie działalności ważnej dla rozwoju miasta Wrocławia i województwa dolnośląskiego w zakresie rozwoju edukacji, nauki, transferu technologii i innowacyjnej gospodarki oraz prowadzenie działań promocyjnych, edukacyjnych i wydawniczych.

Miesięcznik informacyjny AM redaguje Kolegium:

mgr inż. Adam Barg, mgr Beata Bejda, prof. dr hab. Zbigniew Domostłowski,
mgr Małgorzata Kuniewska-Kaucz, dr inż. Grażyna Szajerka, prof. dr hab. Wanda Wojtkiewicz-Rok,
dr Igor Wolniakowski, mgr inż. Adam Zadrzyński, dr Krzysztof Zimmer
Adres redakcji: ul. Chałubińskiego 6a, tel./fax: 7840032. Druk: GRAFIK A-Z. Nakład: 550 egz.

ISSN 1429-5822